

ADVIES CONSULTATIE MEERJARENBELEID 2015-2019

Joël de Vries (voorzitter)
Joan Belder
Janneke van den Berge
Charles Kampman
Matthijs Rebel
Pieter van Schaik
Simon Frans de Vries (adviseur)

INHOUD

4 INLEIDING

6 PROCESBESCHRIJVING

9 BASALE GELOOFSBEZINNING

22 INTEGRAAL MISSIONAIR ZIJN

27 STUDENTENVERENIGING VAN DE TOEKOMST

35 TRANSITIE NAAR DE KERK

41 WELZIJN VAN STUDENTEN

47 INTERNATIONALISERING

50 HET BELANGRIJKSTE

BIJLAGE

A SAMENVATTING GOED NIEUWS RAPPORT

B INTERNET-ENQUÊTE IFES-VERTEGENWOORDIGERS

INLEIDING

Voor u ligt het resultaat van een uitgebreid denk-, praat- en luisterproces (consultatie) dat gevoerd is met studenten, studentenwerkers, afgestudeerden en leden van de Raad van Advies van IFES. Samen is er nagedacht over wat voor de komende jaren de thema's zullen worden waarop vernieuwd moet worden en wat daarin moet gebeuren. Deze vernieuwingsthema's vormen de basis van dit rapport. Dit consultatieproces was opgezet om als uitgangspunt te dienen voor een nieuw Meerjarenbeleidsplan voor IFES voor de periode 2015-2019.

De methode die is gekozen voor deze consultatie is er één geweest die veel verantwoordelijkheid neerlegde bij studenten en studentenbestuurders zelf. Voor dit uitgangspunt is gekozen, omdat dit naar ons idee recht doet aan de samenwerkingsrelatie die de afgelopen jaren versterkt is tussen IFES en studentenbesturen. Bovendien is de visie van IFES om waar dat kan studenten zoveel mogelijk verantwoordelijkheid te geven en daar een ondersteunende rol in te spelen: '**Releasing Student Initiative**', het motto van IFES World. Als commissie hebben wij getracht slechts de tools aan te bieden, waarmee studenten vervolgens zelf het gesprek aan konden gaan over de thema's die zij zelf hadden gekozen. Hiermee is met opzet gekozen voor een zeer kwalitatieve methode, om vrijheid te laten aan studenten om hun eigen antwoorden te geven en recht te doen aan de veelheid van ideeën en

nuances die er leven.

Deze manier van werken sluit aan bij de drie doelen die we met het consultatieproces willen bereiken:

1. **Input** – informatie en meningen verzamelen over de gekozen thema's die de basis kunnen vormen voor een advies voor het nieuwe meerjarenbeleid. Dit om ervoor te zorgen dat het meerjarenbeleidsplan zoveel mogelijk aansluit bij de behoeftes en ontwikkelingen binnen de studentenwereld.
2. **Draagvlak** – door dit proces expliciet samen met zoveel mogelijk studenten vorm te geven, hopen we dat de voortvloeiende plannen breed gedragen worden en dat duidelijk is dat deze niet vanuit een 'ivoren toren' bedacht zijn.
3. **Momentum** – door gesprekken te faciliteren over de vernieuwings-thema's was de hoop dat studenten verder zouden komen in hun eigen denken hierover en dat er op bepaalde gebieden al stappen gezet zouden kunnen worden.

Wij zijn blij met de 31 studentenverenigingen die inhoudelijk hebben bijgedragen aan deze consultatie. Hoewel hier uiteraard bij de ene vereniging meer energie in is gestoken dan bij de andere, blijkt hieruit dat de in dit rapport beschreven informatie een brede basis heeft.

Voor wat betreft het schrijven van dit rapport hebben we als commissie gekozen om niet slechts droog resul-

taten te delen zoals we deze hebben ontvangen, maar deze ook te interpreteren en daar door ons doordachte conclusies aan te verbinden. Waar mogelijk hebben we in de tekst aangegeven wanneer we onze eigen mening naar voren laten komen en wanneer we die van een ander verwoorden. Hiermee hopen we een verdere denkstap te hebben gezet, terwijl we recht doen aan de veelheid en diversiteit aan discussies die binnen verenigingen hebben plaatsgevonden. Daarbij is belangrijk op te merken dat wat beschreven is ook het resultaat is van een denkproces van ons als commissie, waarin wij de beschreven thema's in de loop van de tijd op een andere manier zijn gaan beschouwen. Een goed voorbeeld hiervan is het thema Basale Geloofsbezinning, dat in het begin nog een sterke nadruk legde op concrete geloofstwijfel, maar steeds meer een bredere bezinning is gaan omvatten over de kern van het geloof.

Belangrijk om op te merken is dat dit rapport slechts een advies bevat van de commissie en dat het zowel IFES als verenigingen vrij staat een eigen mening te vormen op basis van dit stuk. De verwoording en de meningen die in dit stuk worden weergegeven komen zodoende ter verantwoording van de commissie. Het is de verwachting dat onder verantwoordelijkheid van het bestuur van IFES op basis van dit advies een concreet Meerjarenbeleidsplan zal worden geschreven.

LEESWIJZER

In de volgende hoofdstukken wordt eerst een beschrijving gegeven van hoe wij te werk zijn gegaan.

Er volgen zes hoofdstukken waarin de verschillende vernieuwings thema's beschreven worden. Per hoofdstuk wordt een definitie gegeven van het thema. Vervolgens worden de resultaten beschreven uit de consultatie onder studenten. Vervolgens wordt beschreven hoe studentenwerkers,

afgestudeerde oud-IFES-studenten of burgers, en leden van de Raad van Advies van IFES hierop gereageerd hebben. Daarbij worden conclusies, reflecties en aanbevelingen van ons als commissie weergegeven. De opbouw kan van hoofdstuk tot hoofdstuk verschillen om de kwaliteit van de informatie te versterken, maar elk hoofdstuk bevat dezelfde elementen.

Het thema Internationalisering is uit pragmatische overwegingen als apart hoofdstuk beschreven, ook al hebben we ervoor gekozen om in de gehouden enquête voor studenten dit niet als los thema neer te zetten, maar onder elk van de andere vijf thema's vragen te stellen met betrekking tot Internationalisering.

In het laatste hoofdstuk worden vanuit elk thema de belangrijkste inzichten belicht.

TOT SLOT

Ik wil mijn grote dank uitspreken aan de overige commissieleden die het afgelopen jaar met veel inzet, energie en plezier hebben gewerkt om dit adviesrapport vorm te geven. Kameraden, geliefd Politbureau, Matthijs, Pieter, Janneke, Charles, Joan, Sief en Wilma: ontzettend bedankt!

Mede namens hen wil ik de hoop uitspreken dat dit adviesrapport, maar ook de gesprekken die hiertoe hebben geleid, tot zegen mag zijn voor de studenten, de studentenwereld waarin zij leven en IFES als organisatie die hen mag dienen.

Joël de Vries
Coördinerend studentenwerker
Commissie Meerjarenbeleid

PROCESBESCHRIJVING

Aan het begin van 2014 zijn wij als commissie voor het eerst samengkomen om tot een adviesrapport te komen voor een Meerjarenbeleidsplan 2015-2019. De commissie is samengesteld uit leden van verschillende verenigingen en vertegenwoordigers van IFES. Dit zijn allen (voormalige) leden van verschillende IFES-verenigingen met enige bestuurservaring en daarnaast komen we uit verschillende steden. Dit om een goede afspiegeling te vormen van de verschillende ideeën over waar IFES naar toe kan in de komende jaren.

BETROKKENHEID

Vanaf het begin hebben we gezegd dat alle partijen die straks met het meerjarenbeleid te maken krijgen, zoveel mogelijk bij het hele proces betrokken moeten zijn. Dit zowel in het voortraject, bij de inputverzameling als bij het schrijven van het uiteindelijk adviesrapport. Zodoende zijn de IFES-vertegenwoordigers, de studentenwerkers, de directie van IFES en de Raad van Advies vanaf het begin van het proces zoveel mogelijk betrokken gehouden. Bovendien hebben we ervoor gekozen om te proberen mensen uit de 'burgersamenleving' te betrekken om de plannen te bekijken vanuit het perspectief van een afgestudeerde (aan de 'achterkant van het IFES-studentenleven').

Hier onder zal het hele proces kort beschreven worden en zal vooral worden stilgestaan bij hoe we zoveel mogelijk de bovengenoemde partijen hebben betrokken. Alvorens anderen bij het proces te betrekken hebben we als commissie bedacht onze visie op het proces was. Dit hebben we begin 2014 met de IFES-vertegenwoordigers op een IAD gedeeld door het hele proces als een tijdspad naar het uiteindelijke doel te presenteren. Op dezelfde IAD hebben we de IFES-vertegenwoordigers en enkele aanwezige studentenwerkers gevraagd mee te denken over thema's waarop geïnnoveerd moest worden en de invulling daarvan. Bovendien hebben we hen meerdere keren een update via e-mail gestuurd, bijvoorbeeld toen de thema's definitief waren, om hen op de hoogte te houden. Daarnaast hebben we met de studentenwerkers eenzelfde mededenkmiddag gehouden over de te behandelen thema's en de invulling daarvan.

THEMA'S

Na deze twee intensieve mededenkbijeenkomsten zijn we gekomen tot vijf thema's. Hier onder wordt kort verwoord welke thema's gekozen zijn en wat de inhoud van elk thema is:

1. Basale Geloofsvragen

Dit thema behandelt het kruispunt in het geloofsleven van veel studenten: afstappen van het geloof van je

ouders en zelf vragen gaan stellen. Geloofszekerheid en geloofstwijfel spelen hierbij ook een grote rol. Hoe ga je hier als vereniging mee om?

2. Integraal Missionair Zijn

Hoe kan je als student met je hele leven missionair zijn? Hoe leef je Gods missie uit in je studie, in de collegebanken of later in je werk?

3. Studentenvereniging Van De Toekomst

Hoe ontwikkelt de studentencultuur zich en hoe kunnen christelijke studentenverenigingen daarop aansluiten om relevant te blijven?

4. Transitie Naar De Kerk

Hoe ervaren studenten de kerk terwijl ze studeren en in hoeverre worden ze hier actief in na hun studententijd? Hoe zorgen we dat deze overgang beter verloopt?

5. Welzijn Van Studenten

De Nederlandse samenleving is er één van haast en prestatie, als je die vergeleukt met culturen in andere landen. Hoe ga je hiermee om als vereniging en als student?

Verder wilden we het thema Internationalisering op de agenda zetten (Hoe reageren Nederlandse studenten(verenigingen) op de groeiende toestroom aan internationale studenten en de kansen die dit biedt?), maar in overleg met de senior-studentenwerker voor ISM is besloten dat dit misschien beter tot zijn recht zou komen als we dit thema zouden koppelen aan elk van de andere vijf thema's.

ENQUÊTE & TOOLS

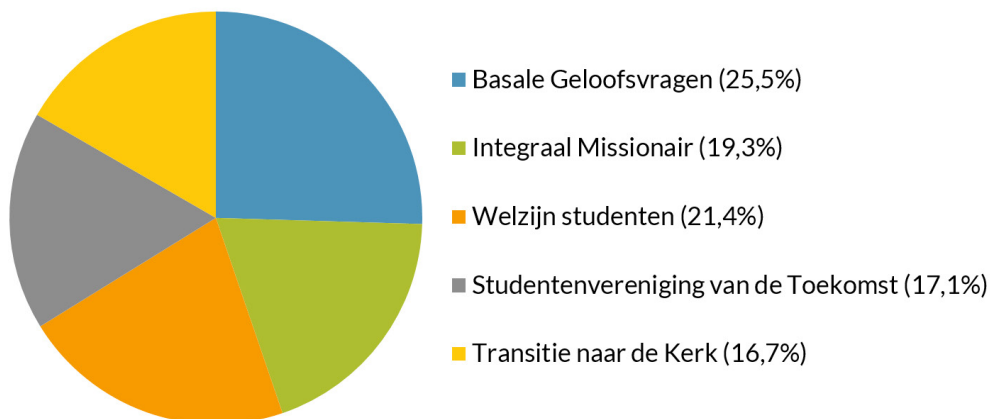
Vervolgens zijn deze thema's verwerkt in een enquête, zodat we direct aan de studenten die op de verenigingen zitten konden vragen wat zij vonden dat er met het thema door IFES gedaan moest worden en we zodoende ook draagvlak konden creëren. Er is voor gekozen dat

de IFES-vertegenwoordigers (bestuursleden die contactpersoon zijn van IFES) dit zouden invullen namens hun vereniging. Dit zodat er meer een gesprek of discussie op gang kon komen op elke vereniging met als gevolg meer kwalitatieve input, in plaats van hoofdzakelijk kwantitatieve input als elk IFES-lid de enquête individueel mocht invullen. In voorbereiding daarop hebben we de IFES-vertegenwoordigers om ideeën gevraagd voor hoe we de inputverzameling het beste konden vormgeven en zijn we hiermee aan de slag gegaan. Dit heeft erin geresulteerd dat er in april 2014 een enquête klaar lag. Maar dit was niet het enige. Bij de enquête hebben we ook tools toegevoegd die de IFES-vertegenwoordigers en hun bestuur verschillende mogelijkheden boden om input te krijgen voor de enquête. Dit waren tools zoals een opzet voor een lunchbijeenkomst, vragen ter bespreking in kleinere groepen, stellingen voor een discussieavond of voor een verenigingsbrede bespreking.

Deze enquête en tools zijn naar alle IFES-vertegenwoordigers opgestuurd en zij zijn ieder in hun vereniging ermee aan de slag gegaan. We hebben hen hierbij proactief geholpen door voor iedere vereniging een contactpersoon aan te stellen vanuit onze commissie en hen actief te coachen om zoveel mogelijk input vanuit hun vereniging te krijgen. Ook hebben we op Live it! het proces actief gepromoot om extra input te krijgen. Dit alles heeft het positieve effect gehad dat 31 verenigingen (ruim driekwart van het totaal) de enquête hebben ingevuld en bijna allen zeer uitgebreide antwoorden hebben gegeven.

ADVIESRAPPORT

Tenslotte waren we toe aan de laatste stap van het proces. Hierin hebben we de ontvangen input verwerkt en op de kort daaropvolgende IAD de eerste kwantitatieve data gedeeld met de IFES-vertegenwoordigers. Deze data was bedoeld om per thema meer inzicht

te krijgen in hoe zwaar een thema per verenigingssoort speelt (weging in cijfers).

Echter, als men naar de gehele weging van de thema's kijkt, zijn er geen onverwachte resultaten. Zoals in het taartdiagram te zien is, speelt vooral het thema Basale Geloofsvragen een grote rol, los van naar welke vereniging(en) gekeken wordt, mede omdat dit thema overal een rol speelt. Hoewel het verschil van bijna 10 procentpunt tussen de belangrijkste en door verenigingen als minst belangrijk aangegeven thema's, groot lijkt, is dit naar onze mening niet significant genoeg om conclusies aan te verbinden. De gemiddelde afwijking van de normale waarde bedraagt met 13,8% geen afwijking dat bij de inhoudelijke behandeling voor bepaalde thema's meer of minder aandacht zou moeten zijn.

Na de IAD hebben we in de zomer de tijd genomen om de input te verwerken in één hoofdstuk per thema. Deze ruwe

versies zijn kort gepresenteerd in de IAD van oktober 2014. Tijdens het schrijfproces is er om input gevraagd van een aantal studentenwerkers, leden van de Raad van Advies en een aantal oud-studenten. Voor leden van de Raad van Advies was in het voorjaar al eerder een bijeenkomst georganiseerd en een aantal studentenwerkers had al op de enquête gereageerd, maar het leek ons nuttig om vanuit de expertise van deze mensen specifiek reactie te krijgen op wat de studenten hadden gezegd. De reacties van deze mensen zijn aan elk hoofdstuk toegevoegd of in het hoofdstuk verwerkt. Tenslotte is er nog het hoofdstuk Internationalisering apart toegevoegd vanuit de enquêteresultaten (dit gaf meer helderheid) en is het uiteindelijke adviesrapport afgewerkt. Dit hele proces heeft geresulteerd in een breed gedragen rapport met input van alle partijen die in de periode 2015-2019 met het uiteindelijke meerjarenbeleid te maken zullen krijgen.

BASALE GELOOFSBEZINNING

6.1 BESPREKING ENQUÊTE RESULTATEN

6.1.1 INLEIDING

Dit thema behandelt een kruispunt in het geloofsleven van veel studenten: afstappen van het geloof van je ouders en zelf vragen gaan stellen. Het gaat over geloofszekerheid, twijfel, de kern van het Goede Nieuws. Als gelovige heb je de mogelijkheid tot het stellen van vragen en zoek je antwoorden. Voor een student hebben deze vragen een beslissende impact op het dagelijks (geloofs) leven, de persoonlijke band met God en de mate van geloofsgroei.

De IFES-vertegenwoordigers hebben input gegeven op dit thema aan de hand van drie subthema's: redding, traditie en de kern van het geloof. Hieronder is uitgelegd wat de verschillende subthema's behelzen en wat voor basale geloofsvragen onder elk subthema vallen.

1. Redding
2. Traditie
3. De kern van het geloof

Onder redding vallen vragen als:

1. Wanneer ben je gered?
2. Op wat voor moment ben je gered?
3. In wat voor hoedanigheid gebeurt deze redding?
4. Gebeurt dit vaak of juist maar één keer?
5. Wat maakt dat je wordt gered? (daden of geloof)

Met traditie bedoelen we het vertrekpunt van de student. Uit wat voor kerk komt hij? Elke student komt los van de traditie van zijn ouders en elke IFES-student komt in een studentenvereniging. Deze nieuwe club heeft zijn eigen tradities, gewoontes en cultuurtjes. Hoe worden de verschillen ervaren? In hoeverre lukt het om het levensbootje op kalm water te houden? Of kan de student door alle 'golven van verschil' geen koers meer houden?

Met het thema de kern van het geloof bedoelen we de vraag wat een student ziet als de essentie van zijn geloof. Voor de ene gelovige is twijfel of de aarde zesduizend jaar geleden geschapen is, een reden om aan zijn hele geloof te twijfelen. Voor een ander niet. Dit verschil, deze grens tussen essentie en rand, definieert de kern van het geloof. Voor ieder is dit dus uniek en het is belangrijk dat elke student in gesprek gaat

over wat de kern van wat zijn geloof is.

De definitie van basale geloofsvragen die is gehanteerd is de volgende: elke vraag die je doormaakt als je een volwassen gelovige wordt. Over het algemeen is er uitvoerig en serieus gereageerd, alleen zijn door de breedte van het onderwerp bij verschillende verenigingen, verschillende kanten belicht. Als een IFES-vertegenwoordiger letterlijk geciteerd wordt, is dit schuingedrukt en in het paars op de pagina geplaatst.

6.1.2 ALGEMEEN

Studenten zeggen

Bij verreweg de meeste verenigingen wordt de bijbelkring gezien als dé plek om basale geloofsvragen te bespreken. De bijbelkringleider dient dan ook goed toegerust te worden door de studentenwerker.

De ene vereniging of student is meer bezig met zeer fundamentele vragen als 'bestaat God?' en 'Hoe gebeurt en wat is redding? Is dat persoonlijk?', bij andere verenigingen wordt er meer een vertaalslag gemaakt naar het dagelijks leven en het verstaan van Gods stem. Bij de meeste verenigingen is meer aandacht voor de subthema's tradities en de kern van het geloof dan voor de vraag of je gered bent of niet, aangezien deze vraag voor een groot deel van de leden is beantwoord.

„We denken dat (onze vereniging) hiermee zelf best wel uit de voeten kan, maar de kennis die bij IFES ligt kan

wel heel waardevol zijn. Bijvoorbeeld sprekers voor themazezingen faciliteren, toerusting van kringcoaches/leiders.“

Los van de inhoudelijke thematiek, wisselt ook de wens of er meer of minder aandacht aan besteed moet worden. Bij elke vereniging worden basale geloofsvragen gezien als iets waarvan het belangrijk is om ze met regelmaat te bespreken. Wel is het persoonlijke en kwetsbare karakter van zo'n gesprek iets dat niet vergeten mag worden. Over het algemeen lijken de respondenten tevreden te zijn over de rol van IFES. Het is hun wens dat IFES de lidverenigingen ondersteunt in het bespreken, behandelen en beantwoorden van basale geloofsvragen.

Bij drie verenigingen leeft het sentiment dat IFES teveel op afstand staat om de behandeling van dit thema op zich te nemen en dat dit beter binnen de vereniging zelf gebeurt.

“IFES mag in deze zaken ondersteunend zijn, zolang de vereniging hierin niet afhankelijk wordt van IFES.”

Er is in de enquête geen expliciete vraag gesteld over hun oordeel over de rol van IFES op dit moment. Veel studentenverenigingen geven aan in hoeverre het thema speelt en wat voor ideeën ze hebben of hoe ze denken dat IFES zich op moet stellen.

Eén vereniging zoekt juist een andere rol van IFES:

„We zouden als vereniging vanuit de IFES studentenwerker wat meer geprikkeld willen worden zodat we ook durven radicaal te zijn.“

Wij interpreteren

Het thema basale geloofsvragen speelt bij elke vereniging. De mate van diepgang verschilt sterk tussen de verenigingen en is ook divers binnen de verenigingen. De verwachting was dat de borrel ook genoemd zou worden als plek waar hierover gesproken kan worden, maar dit heeft niemand genoemd.

Conclusies

De grote meerderheid van de lidverenigingen ziet de rol van IFES als neutraal of noemt deze niet integraal (ze geven tips en geven geen waardeoordeel aan de rol van IFES). Het is belangrijk dat IFES recht doet aan het kwetsbare karakter van de vragen, door bijvoorbeeld iets te organiseren in kleinere gespreksgroepjes of door middel van een anonieme enquête zaken bespreekbaar maakt. IFES moet zich zorgvuldig hierover uiten. Het eerder genoemde sentiment dat het thema basale geloofsvragen meer door de vereniging zelf behandeld moet worden dan vanuit IFES, kan bij meer verenigingen leven. Bij individuele verenigingen moet dus maatwerk geboden worden. De studentenwerker dient aan te voelen hoe een vereniging kijkt naar de rol van IFES bij dit thema.

Studentenverenigingen kunnen worden

geholpen door:

1. Het hebben van een naslagwerk (bijvoorbeeld een website met daarop informatie over basale geloofsvragen of kringen met dit thema)
2. Onder de aandacht te brengen dat de verenigingen altijd naar de studentenwerker kunnen verwijzen
3. Er aandacht aan te besteden tijdens conferenties zoals Live It!, Read it! en Lead it!

De respons is globaal te verdelen in drie groepen. Allereerst zijn er verenigingen die vooral praten over de existentiële vragen (de eerste groep vragen hieronder). Dit zijn verenigingen waar een aanzienlijk deel zich niet christelijk noemt, ongeveer vijftien tot twintig procent. Dit zijn een paar van de grotere studentenverenigingen.

Dan zijn er verenigingen die voortbouwen op een specifieke kerkelijke zuil, de VGS- en C.S.F.R. verenigingen. Deze groep is ongeveer even groot als de derde groep, waar een meer divers kerkelijke achtergrond en traditie gangbaar is (Ichthus-verenigingen).

We hebben gezocht naar een verband tussen bloedgroep en een specifieke categorie geloofsvragen, maar dit werd niet gevonden. Er was alleen een verband tussen het hebben van bevindelijke geloofstwijfel (redding) en de C.S.F.R.-bloedgroep.

6.1.3 REDDING

Vragen als 'Ben ik gered?' 'Hoe weet ik dat zeker?' en dergelijke spelen bij dit thema. Dit kan gaan over bevindelijke geloofstwijfel, maar ook over de vraag hoe redding werkt en waar het afhankelijk van is.

Uit de resultaten komt ook naar voren dat om dit punt goed op te pakken, het belangrijk is voor mensen van deze traditie dat ze worden begrepen door de studentenwerker. Zo kan een studentenwerker met kennis op dit gebied in contact worden gebracht met leden die vragen stellen bij hun uitverkiezing en redding. Er wordt genoemd dat dit vooral bij mensen speelt uit de gereformeerde gemeente.

Verder valt op dat er in verhouding tot de andere subthema's weinig wordt geschreven over redding. Degenen die erover schrijven zijn allemaal van een C.S.F.R. dispuut, met als uitzondering degene die hierboven is vermeld. Misschien komt het omdat redding en de vraag of je gered bent, een zeer persoonlijke is.

Wij interpreteren

Het wordt duidelijk dat vooral C.S.F.R. disputen schrijven over redding en dan in de zin dat men zich afvraagt of ze gered zijn (bevindelijke geloofstwijfel). Verder wordt er niet ingegaan op redding.

Vragen op dit vlak spelen meer bij de wat meer behoudende studentenverenigingen. Het kan zijn dat de goede boodschap (als in: het evangelie) zo centraal staat in de christelijke geloofsbeleving van de studenten dat het iets is waar men het wel over heeft, maar ook een beetje overheen kijkt.

Studenten zeggen

C.S.F.R.-disputen:

*"Het thema redding speelt een relatief grote rol op *. Onze studentenwerker noemt het altijd 'bevindelijke geloofstwijfel': de vragen als 'wanneer ben ik gered, wanneer mag ik mij een kind van God noemen, heb ik vergeving van zonden, ben ik uitverkoren(dogma!)'?"*

"de achtergrond van veel leden speelt enorm mee in het niet/moeilijk kunnen toe-eigenen van het geloof"

"Op onze vereniging blijft één onderwerp altijd vragen opleveren, geloofszekerheid. Dit past in onze traditie, die vragen worden al eeuwen gesteld en zijn nog altijd actueel."

"...dat een deel van de leden twijfelt aan het bestaan van God. Ook zitten veel leden, vooral Gergemmers, met de vraag of het geloof wel voor hun is."

Van een VGS-vereniging:

"Redding en ... spelen niet echt een rol op onze vereniging."

Voor mensen uit de gereformeerde gemeente kan het belangrijk zijn meer persoonlijk contact met God te krijgen, door bijvoorbeeld te zingen of te bidden met elkaar. Ook kunnen voorbeelden helpen binnen het kringverband. Studenten die hiermee zitten hebben niet zoveel boodschap aan een studentenwerker (zeker als deze uit een andere traditie komt) want deze studenten zullen zelf niet snel aangeven dat ze hiermee zitten. Wat IFES volgens ons kan doen op dit punt is benadrukken dat er niet één beste manier van geloven is. Dit creëert namelijk vrijheid om te zien hoe iemand anders met God leeft zonder hier een oordeel aan vast te hangen.

Conclusies

Binnen de enquête zijn geen vernieuwende beleidsideeën aangedragen specifiek over redding. De rol van de studentenwerker staat centraal in het beantwoorden van vragen over redding. Als de studentenwerker het lukt om toegankelijk te zijn, kan dat mensen met vragen over redding verder helpen.

Andere opties zijn het beter passend maken van de rol van de studentenwerker bij de specifieke studentenvereniging of structureel op conferenties aandacht besteden aan bevindelijke geloofstwijfel.

6.1.4 TRADITIES

Studenten zeggen

Uit de resultaten blijkt dat er minstens drie veranderingen te noemen zijn in het leven van een student die het denken over basale geloofsvragen bepalen:

1. Overgang van middelbare school naar het studentenleven (verandering in manier van leven)
2. Verandering van kerkelijke omgeving
3. Verandering door tegenkomen van andersgelovigen (verandering van geloofsvoorbeelden)

Elke student ondergaat de overgang van middelbare school naar het studentenleven. Zodra je op je eigen pootjes gaat staan ga je je afvragen waarom je eigenlijk elke keer voor het eten bidt, of je meer Bijbel wil lezen en bidden op je dag, hoe gedraag je je als gelovige en waarom werd dit in mijn kerk zo aangeleerd? Dit kan een aanleiding vormen voor het stellen van vragen en je opnieuw bezinnen.

“De overgang van de veilige middelbare school naar het studentleven is voor veel leden groot (geweest). In een keer is men los van de regels en hiermee weten sommigen niet goed mee om te gaan. En hoe om te gaan met alle meningen over het geloof.”

Uit bovenstaande reactie, van een C.S.F.R.-dispuut, blijkt dat sommige studenten niet goed om kunnen gaan met het gebrek aan kaders in de studententijd.

“Verder komen veel leden natuurlijk van de kerk van hun ouders naar de vereniging, waar veel verschillende kerkstromingen elkaar vinden. Dit levert ook veel vragen op, of misschien juist wel meer twijfels bij de kerk van de ouders.”

Uit deze reactie blijkt ook dat er meer vragen gaan leven bij studenten door de overgang naar de studententijd, studenten kunnen zelfs aan het twijfelen worden gebracht. We denken dat dit komt doordat een studentenvereniging niet één antwoord biedt, maar meerdere. Er zijn tal van ouderejaars die een voorbeeld zijn voor jongerejaars (negatief dan wel positief, enthousiast of juist niet) en er zijn allerlei gesprekken over hoe je je leven zou moeten inrichten als christen waarin ook totaal verschillende antwoorden te berde worden gebracht.

“Wel merken we dat de achtergrond van veel leden enorm meespeelt in het niet/ moeilijk kunnen toe-eigenen van het geloof.”

“Tradities van de kerk is minder actueel op de vereniging, maar wel iets waar veel leden (wederom vooral Gergem) tegenaan lopen. Dit leidt in sommige gevallen tot een switch naar de PKN aan het einde van hun studententijd.”

“Tradities van kerk bij ouders tegenover student als lid: veel tradities worden wel meegenomen. Ook veel dezelfde tradities aangezien het grootste gedeelte van de vereniging vrijgemaakt is. Volgens mij zit hier geen moeilijkheid. Loopt wel redelijk vanzelf.”

“De diversiteit van kerkelijke achtergronden wordt wel erg gewaardeerd.”

Juist door alle verscheidenheid van kerkelijke diversiteit bij (onze vereniging) kunnen mensen veel leren van elkaar."

Leden staan kritisch tegenover tradities, is dit wel de kern van het geloof? Moet ik mijn ouders volgen in hun tradities? Het zorgt ook voor vragen omtrent kerkkeuze.

Ook heeft de kerk waar je als student heen gaat een visie op dit soort vragen die kan verschillen met de kerk waar je vandaan komt. Veel van deze vragen worden besproken door studenten onderling, vooral op bijbelkringen (dit wordt genoemd door IFES-vertegenwoordigers) maar naar verwachting ook op huizen, borrels en weekenden.

Wij interpreteren

De tradities waarmee men is opgevoed, verschillen per bloedgroep van IFES. Bij veel VGS-verenigingen zal de vrijgemaakte traditie nader onder de loep worden genomen en zal niet zoveel kruisbestuiving optreden (dat studenten uit verschillende kerkgenootschappen van elkaar leren).

Bij C.S.F.R. disputen is wat meer diversiteit in kerkelijke achtergrond en zal het vaker voorkomen dat er kruisbestuiving optreedt, maar ook bij C.S.F.R. zullen

meer behoudende tradities spelen.

Bij Ichthus en de andere bloedgroepen is een grote mengeling van tradities aanwezig, waardoor de eerstejaars van die verenigingen zich flink kunnen gaan afvragen wat de regels zijn waarbinnen het geloof gebouwd wordt.

Conclusies

Wederom is maatwerk nodig om elke studentenvereniging juist te ondersteunen. We schatten in de dat de studentenwerker dit over het algemeen al doet, maar misschien is het een idee om de studentenwerker in gesprek te laten gaan, elk jaar, met het bestuur. Het verschil in traditie en de vele antwoorden kunnen maken dat studenten door de bomen het bos niet meer zien. Hier kan een student zeker hulp bij gebruiken. Om te weten welke studenten dit zijn, is contact met kringleiders nodig en een goede verwijsfunctie (kringleider -> (kringcoach of) bestuur -> studentenwerker.).

Desalniettemin is het zelf eigen maken van de traditie waar een student uit komt van groot belang bij het toe-eigenen van een geloof. IFES mag er ook juist op inzetten dat de aangesloten studenten actief bezig gaan met het beantwoorden van dit soort vragen.

6.1.5 KERN

De beleving van de kern van het geloof wordt ook divers ervaren door de leden.

Ieder lid krijgt zijn of haar waardes en tradities mee vanuit de opvoeding en de studentenvereniging is dan de plek waar de leden deze zaken onder de loep nemen en hier een eigen mening over vormen.

Studenten zeggen en wij interpreteren

Bij verschillende verenigingen wordt een beeld geschetst dat veel gelijkenis vertoont met de reactie die hieronder is geplaatst (Ichthus-vereniging).

“Ik denk dat er best een groot verschil tussen de leden is [...] Sommige mensen zijn erg verzekerd van hun geloof, en proberen ook iets met hun geloof in het dagelijks leven te doen. Deze leden hebben vaker vragen die dieper over het geloof gaan, maar anderen worstelen nog steeds met basale vragen. Die vragen staan dan sneller centraal rondom thema's zoals of redding persoonlijk is, hoe het geloof ingevuld moet worden, etc...Voor andere leden is het geloof meer iets uit hun achtergrond; het is deel van hun cultuur, maar niet per se deel van hun dagelijks bestaan. Voor hun lijken basale geloofsvragen meer op de 'klassieke' basale vragen: bestaat God, wie is Jezus, hoe kunnen we weten of het geloof of de Bijbel waarheid is, etc...”

Uit bovenstaande reactie blijkt duidelijk dat er in die vereniging een scheiding is te maken tussen hoe verschillende leden de kern van hun geloof beleven. De ene groep stelt elementaire vragen (zoals wie is Jezus?), de andere groep heeft specifieke, meer diepgaande vragen die relevant zijn voor het leven van alledag. Hiermee wordt geschetst dat er een groot verschil is tussen de invulling van basale geloofsvragen, of de mate van diepgang. Ook stelt deze IFES-vertegenwoordiger dat er verschillende fases zijn waarin een gelovige zich bevindt. Daarbij hoort dat er in die vragen een niveauverschil is.

“Dit [geloofsgroei naar volwassenom] kan inderdaad gepaard gaan met een verschuiving van visie, maar vaak zien we dat de kern hetzelfde blijft. Wat ons betreft is de Bijbel de kern van het geloof. Hoe de Bijbel geïnterpreteerd wordt hangt van de persoon en zijn overtuiging af.”

In bovenstaande reactie wordt duidelijk dat er inderdaad groei is in geloofsbezinning.

“Het onderscheiden van kern- en randzaken is niet echt een probleem”

“Als er vragen zijn die de kern van het geloof raken, worden die meestal op kringen wel opgelost. De meeste discussies gaan over randzaken.”

Bij andere reacties wordt kort ingegaan op dit subthema. De reactie hierboven stelt dat kernvragen op kring worden opgelost. Wij denken echter dat bij veel verenigingen juist het onderscheiden van kern- en randzaken een moeilijkheid is: dit is iets waar elke student mag achterkomen bij zichzelf, hoe hij de kern van zijn geloof ziet (en dus de kern van zijn vertrouwen, zijn leven). Van het oplossen van vragen die de kern raken, lijkt ons nauwelijks sprake als dit alleen op kringen gebeurt. Misschien komen mensen verder met vragen die ze hebben of ontvangen ze rust in een bepaald punt, maar geloofsvragen moeten naar onze mening nooit worden behandeld alsof ze moeten worden opgelost (de “geloofstwijfel is fout”-gedachte houdt het taboe op geloofstwijfel in stand).

Conclusies

Uit deze reacties en onze interpretatie concluderen we dat de kern van geloof verschilt per student. Dit is vanzelfsprekend, het is vernieuwend dat studenten hier zelf een lijn in zien. De groei van kind naar volwassene in geloof gaat gepaard met een duidelijkere scheiding tussen kern en randzaken, en ook met

een verandering van de kern zelf. De geloofsvragen gaan eerst over fundamentele, existentiële zaken zoals het bestaan van God of hoe men de Bijbel moet zien. Er is een niveau verder (de gelovige groeit) waar men (bijvoorbeeld) vragen gaat stellen over de invulling van het leven als gelovige.

Het is volgens ons belangrijk dat er geen waardeoordeel wordt verbonden aan het hebben van geloofstwijfel of -vragen. In alle communicatie van IFES over geloofszekerheid moet naar voren komen dat openheid essentieel is voor het bevragen voor de kern van je geloof. Dit is heel gezond (en ook academisch). Binnen elke vereniging moet een klimaat van openheid en kwetsbaarheid heersen over dit onderwerp, wil dit afdoende besproken kunnen worden.

6.1.6 RESULTATEN STUDENTENWERKERS

Twee studentenwerkers hebben gereageerd op dit stuk binnen de enquête die ook is gestuurd naar de IFES-vertegenwoordigers. Zij noemen dat

er een frisse doordenking nodig is van wat de boodschap van Jezus en Zijn Koninkrijk nu eigenlijk is. Daarmee hangt de relevantie van het christelijk geloof samen. Daarnaast is het ook belangrijk om oog te hebben voor de goedheid en schoonheid van de persoon van Jezus en Zijn boodschap.

Op de vraag wat IFES hiermee kan doen wordt geantwoord 'het beste wat de christelijke traditie te bieden heeft, aanreiken'. Ook moeten er vragen die spelen eerlijk bespreekbaar gemaakt worden. Bijvoorbeeld op lezingen, kringen, persoonlijke contacten, pastorale gesprekken en conferenties. Hierbij is het belangrijk om eigen ervaringen te delen, actief te luisteren zonder veroordeling en mensen aan te moedigen om met deze vragen ook naar God zelf toe te gaan.

Het kan helpen om Nederlandse studenten actief in contact te brengen met internationale studenten en gezamenlijk gesprekken te voeren over geloven.

6.2 CONCLUSIES

ALGEMEEN

Basale geloofsvragen zijn gedefinieerd als vragen die je doormaakt als je een volwassen gelovige wordt. De bijbelkring is dé plek om basale geloofsvragen te bespreken.

Bij nagenoeg elke vereniging die gereageerd heeft kunnen twee soorten gelovigen worden getypeerd: studenten die wat meer vanuit hun achtergrond geloven en studenten die hun geloof in hun dagelijks leven integreren. Over het algemeen lijken de respondenten tevreden te zijn over de rol van IFES. Het is hun wens dat IFES de lidverenigingen ondersteunt in het bespreken, behandelen en beantwoorden van basale geloofsvragen. De verschillende achtergronden van verschillende IFES-bloedgroepen spelen sterk mee in de traditie waarin iemand opgroeit. IFES moet dus bij elke vereniging maatwerk bieden.

REDDING

Binnen de enquête zijn geen vernieuwende beleidsideeën aangedragen specifiek over redding. De rol van de studentenwerker is centraal in het beantwoorden van vragen over redding. Als de studentenwerker het lukt om toegankelijk te zijn, kan dat mensen met vragen over redding helpen.

Andere opties zijn het beter passend maken van de rol van de studentenwerker bij de specifieke studentenvereniging of structureel op conferenties aandacht besteden aan bevindelijke geloofstwijfel.

TRADITIES

Wederom is maatwerk nodig om elke studentenvereniging juist te onder-

steunen. Elke studentenwerker heeft contact met besturen, maar het gesprek dient te gaan over uit welke traditie veel leden komen en tegen welke problemen ze aanlopen.

Het verschil in traditie en de vele antwoorden kunnen maken dat studenten door de bomen het bos niet meer zien. Hier kan een student zeker hulp bij gebruiken. Om te weten welke studenten dit zijn, is contact met kringleiders en een goede verwijfsfunctie nodig (kringleider -> (kringcoach of bestuur -> studentenwerker).

Desalniettemin is het zelf eigen maken van de traditie waar een student uit komt van groot belang bij het toe-eigenen van het geloof. IFES mag er ook juist op inzetten dat de aangesloten studenten actief bezig gaan met het beantwoorden van dit soort vragen.

KERN

De kern van geloof verschilt per student. Het is frappant dat studenten hier zelf een lijn in zien. De groei van kind naar volwassene in geloof gaat gepaard met een duidelijke scheiding van kern- en randzaken, en ook met een verandering van de kern zelf. De geloofsvragen gaan eerst over fundamentele, existentiële zaken zoals het bestaan van God of hoe men de Bijbel moet zien. Er is een niveau verder (de gelovige groeit) waar men vragen gaat stellen over de invulling van het leven als gelovige.

Het is belangrijk dat er geen waardeoordeel wordt verbonden aan het hebben van geloofstwijfel of -vragen. In alle communicatie van IFES over geloofszekerheid moet naar voren komen dat openheid essentieel is voor het bevragen voor de kern van je geloof. Dit is heel gezond en ook academisch. Binnen elke vereniging moet een klimaat van openheid en kwetsbaarheid heersen over dit onderwerp, wil dit afdoende besproken kunnen worden.

6.3 AANBEVELINGEN

De lijst die hieronder is opgenomen bestaat uit suggesties voor het studentenwerk in de praktische zin. Het is een samenstelling van wat studenten en anderen hebben genoemd en wat de commissie heeft bedacht. Veel van wat wordt genoemd, gebeurt al, en hier mag IFES dus versterken en continueren wat er al is.

1. Ondersteun het kringenwerk met de studentenwerker.
 - a. Maak duidelijk dat de studentenwerker er is om mee te praten over dit soort onderwerpen.
 - b. Zorg dat de studentenwerker een profiel over basale geloofsvragen opstelt van de verenigingen waar hij mee te maken heeft en dat hij dit elk jaar bespreekt met het bestuur. Dit heeft als doel dat het beeld beter klopt en zodat het aanpakken van basale bezinning iets wordt van de hele vereniging.
2. Bied een digitaal naslagwerk aan met een verzameling van bijvoorbeeld kant-en-klare bijbelstudies en bijbelstudiemateriaal en verwijzingen naar goede literatuur over Basale Geloofsbezinning
 - a. Suggestie: pak dit op richting Navigators-landelijk, de PKN en andere landelijke christelijke organisaties. Probeer aan fondsen te komen zodat er een echt degelijke website komt. Qua functionaliteit en gebruiksgemak is www.debijbel.nl een goed voorbeeld.
 - b. Zorg dat dit platform open is voor de IFES-vertegenwoordigers en maak hen verantwoordelijk voor het bijhouden van de relevante informatie.
3. Verzorg een basiskring waarin fundamentele vragen worden behandeld en deel dit met de lidverenigingen zodat zij dit gaan gebruiken. Desnoods faciliteert IFES deze kringen op de Read It! en Live It!. Waarschijnlijk liggen er al verscheidene van dit soort kringbeschrijvingen paraat bij lidverenigingen. IFES kan deze beschikbaar maken voor iedereen, met behulp van het al genoemde digitale naslagwerk.
4. Besteed aandacht aan basale geloofsvragen op Live it! en Read it!
 - a. Bied dit aan op verschillende niveaus van bezinning: lezingen en workshops
 - b. Neem vragen op over bezinning zodat ze besproken worden in de reflectiegroepjes
5. Houd bij een studentenvereniging een enquête om te zien met wat voor vragen leden bezig zijn. Hier vervolgens een lezing over organiseren of in gesprek gaan met kleinere groepjes, net zoals Being Real doet rondom seksualiteit en profetie. Dit kan een studentenwerker doen, maar goede ondersteuning zorgt dat dit efficiënter kan gebeuren.
6. Organiseer meer coaching of toerustingsmomenten voor kringleiders (bijvoorbeeld twee tot drie evaluatiemomenten) en richt dit op bezinning. Per vereniging verschilt de structuur waarop de kringleider gecoacht wordt, dus bij dit punt is maatwerk noodzakelijk.
7. Promoot Student Alpha (of een kring over de basis van je geloof) en zorg dat er meer studenten naar Student Alpha gaan.
8. Besteed aandacht aan verschillende soorten en categorieën vragen. Bied handvatten zodat mensen die 'vast' zitten in hun vragen een uitweg kunnen vinden.
9. Laat de studentenwerker specifiek C.S.F.R. disputeren ondersteunen op het vlak van bevindelijke geloofstwijfel.

6.4 REACTIE STUDENTENWERKER

De studentenwerker herkent de algemene opmerkingen, dat er maatwerk nodig is. Er moet onderscheid gemaakt worden tussen studenten die vragen hebben rond geloof in het dagelijks leven en studenten die fundamentele vragen hebben. Wel wordt opgemerkt dat deze vragen in elkaar overlopen.

6.5 REACTIE VAN AFGESTUDEERDEN

Twee oud-studenten hebben hun reactie gegeven op dit onderwerp. Hierbij is hun gevraagd wat de relevantie is voor 'het burgerbestaan' van Basale Geloofsbezinning en wat aandachtspunten voor IFES zouden moeten zijn.

Eén oud-student geeft aan dat het hem lijkt dat geloofsgesprekken wel degelijk plaatsvinden op andere momenten dan kring, zoals op een maaltijd, een weekend, een borrel-avond en in een studentenhuis. Ook de lunch na de kerkdienst bijvoorbeeld. IFES kan een breder plaatje bieden zodat je niet vast komt te zitten in een vals dilemma.

Hij kan zich goed voorstellen dat de studentenverenigingen niet zitten te wachten op internationale studenten, omdat er taal- en cultuurbarrières te overwinnen zijn. Ook moet je een gezamenlijke basis vinden of creëren, dan pas kan er uitwisseling plaatsvinden over wat je gelooft. Hij heeft twee ideeën om wél tot een waardevolle uitwisseling te komen:

1. Activiteiten waarbij dit duidelijk het doel is en waar een gezamenlijke basis

wordt geschetst voor gesprekken.

2. Antropologische films over de geloofsbeleving van buitenlanders, en ter vergelijking een antropologische blik op de kerken in ons land.

De andere oud-student zegt dat de studententijd voor velen de basis van je geloofsovertuiging en geloofswandel legt. Het is belangrijk dat IFES dit blijft stimuleren. De studententijd is zeer geschikt om uit je comfortabele maar verstrikkende kringen van gelijkgestemden te komen en te proeven van hoe anders je voor God kunt of mag staan.

Aandachtspunten zijn volgens hem:

Dat IFES kan helpen om een sterkere band te leggen tussen basale geloofsvragen en een persoonlijke band met Jezus. Soms stelt een student grote rationele vragen, maar is hij eigenlijk op zoek naar een God die er IS voor hen, dag aan dag (zie Job).

Basale geloofsvragen kunnen en moeten langskomen op kring, maar nog sterker zijn vriendschapsrelaties. Investeer in koppels, trio's, triades. Geloof moet je delen in navolging van ervarener christenen, die Jezus serieus navolgen.

De studenten moeten laten zien dat ons geloof waar en aantrekkelijk is. Laat maar zien dat het relevant is! Het is belangrijk dat IFES aanvoelt welk aspect ze moet adresseren.

Het valt hem op dat de respons aangeeft dat er geen wens is dat IFES dit direct onder de aandacht brengt. "Als je dat zo vraagt dan zegt natuurlijk geen enkele vereniging dat ze graag een preek krijgen van stafid." Hij denkt dat IFES hierin wel meer nut kan hebben dan naar voren komt vanuit de studentenresultaten.

Hij is ervan overtuigd dat zodra IFES een meta-gesprek start over geloven, dat afgeleide vragen (hoe kom je tot geloof, via gegevens, gebeurtenissen, getuigenissen, gedachten of gevoel? Waarom hecht je waarde aan een bepaalde bron en anderen niet?) vanzelf aan bod komen bij de verenigingen.

6.6 REACTIE RAAD VAN ADVIES

Eén lid van de raad van advies heeft gereageerd op een conceptuele versie van dit stuk. Hij schrijft dat er met het werk van IFES, de studentenwerkers met name, goed gerealiseerd moet worden dat verschillende jonge mensen in heel diverse fasen van geloof kunnen zitten: van overtuigde gelovigen en evangelicals tot notoire twijfelaars, tot mensen die het bezinnen zoveel mogelijk uitstellen. Deze variëteit zal per vereniging verschillen, ook hoe ze daar zelf binnen de vereniging mee omgaan.

Verder suggereert dit lid om gebruik te maken van social media, naast de opsomming die al genoemd is.

6.7 REFLECTIE

Toen we begonnen met dit thema, heette het Basale Geloofsvragen. Nu is het Basale Geloofsbezinning getiteld. Deze verandering kenschetst de nieuwe inzichten die wij als commissie hebben verkregen in het proces van analyseren, enquêteren en concluderen. Hierdoor zijn we tot het besef gekomen dat basale geloofsvragen geen kern moeten zijn. De kern van geloven vind je niet in wat je niet gelooft, waar je over twijfelt, maar juist in wat je wel gelooft. De kern van het goede nieuws, zo vonden we, is iets waar veel meer discussie over mag zijn tussen studenten en binnen verenigingen.

Rond oktober 2014 is het onderzoeksrapport 'Goed Nieuws' uitgebracht door Gerko Tempelman en Jurjen de Bruijne. De belangrijkste conclusie hieruit is dat veel christelijke studenten in twee werelden leven: een christelijke en een seculiere. Het lukt niet om deze twee werelden met elkaar in verbinding te brengen. Confrontatie wordt gezien als het belangrijkste redmiddel.

Dit leidde bij ons tot het besef dat basale bezinning meer prioriteit moet krijgen in de verschillende IFES-verenigingen. Basale bezinning als brede term verwoordt beter wat er om zou moeten gaan in de geesten van de studerende. Elke student dient zich te bezinnen en juist op de basale zaken, want deze zijn meer fundamenteel en dus belangrijker om scherp te houden.

ONZE VISIE OP HOE BASALE BEZINNING ZOU MOETEN ZIJN

Er lijkt een spraakverwarring te zijn over wat de term kern van geloof betekent. Hiermee bedoelen we dat er dogma's centraal kunnen staan, of juist de persoonlijke relatie met Jezus, in het geloof van iemand.

Tijdens de studententijd komt elke student erachter – christelijk of andersgelovig – dat je allerlei dingen doet die je aangeleerd zijn door je ouders. Vaak zijn dit goede gewoontes, toch zal de student moeten beslissen welke gewoontes hij zich eigen gaat en wil maken. Bij de één gebeurt dit bewust, bij de ander niet.

Ook moet je als adolescent levens-

keuzes maken – en dit in relatie tot de traditie en cultuur waar je deel van bent. Zo moet ook de christelijke jongere dit, en hij wordt op veel gebieden geconfronteerd met sterk verschillende verhalen. Verhalen die zeggen dat het goed is om succesvol te worden, verhalen die zeggen dat je je geloof alleen op zondag dient uit te leven, verhalen die vertellen over hoe het Leven bedoeld is, over hoe je Jezus volgt in je dagelijkse weg en werk.

Deze confrontatie leidt bij velen, naar onze mening en naar wij aannemen, tot een crisis in zingeving. Het is nagenoeg onmogelijk door te leven in een warm en beschermend christelijk milieu als christelijke student. Sommigen zijn hier beter tegen bestand dan anderen, maar iedereen zal op een moment zijn leven actief moeten gaan invullen.

Tijdens je studententijd is er ruimte om hier goed over te peinzen. En we leven in een tijd waar studiematregelen meer en meer druk leggen op de student. We hopen dat elke student tot basale bezinning komt – christelijk of niet-christelijk. VGS-er of Navigator. Student of niet-student.

INTEGRAAL MISSIONAIR ZIJN

*Er is niet één terrein des levens
waarover Koning Jezus, Die ons aller
Soeverein is, niet uitroept: Mijn.*

– Abraham Kuyper

Als christen willen we christen uit één stuk zijn. God en de Bijbel beslaan ons hele leven en dat is aan ons te zien. Integraal Missionair Zijn betekent dus dat aan alle aspecten van ons leven te zien is dat we voor God en met God leven. De integrale missie omvat juist alle mogelijke levensterreinen van een christen.

De manier waarop we onze activiteiten vormgeven straalt een beeld naar buiten uit. Dit geldt voor zowel verenigingen als personen, als christenen en niet-christenen. Dus juist hoe we dingen doen, denken, spreken en kiezen geven het integraal missionaire werk handen en voeten. Juist over deze keuzes moet dus nagedacht worden. Hierbij zijn, naast het kunnen communiceren over het geloof, twee aspecten die speciale aandacht verdienen: 'sociale rechtvaardigheid' en 'zorg voor de wereld'.

Toch blijkt uit de respons van de verenigingen dat de meeste verenigingen bij 'integraal missionair' wel meteen

denken aan evangeliseren. In de enquête is zeker aandacht geweest voor het feit dat integraal missionair juist niet hetzelfde is als evangeliseren, maar dat alles wat we doen in lijn is met het leven als een christen.

Omdat de meeste verenigingen aan evangeliseren dachten, kan dus worden opgemaakt hoe de meeste verenigingen hier tegenover staan. Uit de enquête blijkt dan dat de verenigingen grofweg in drie groepen te verdelen zijn. De eerste groep ziet het als taak van de vereniging om missionair bezig te zijn. Een kleine meerderheid ziet het niet als taak van de vereniging maar als bezigheid voor de leden persoonlijk. De derde groep vindt dat missionair zijn volledig buiten de vereniging valt.

De groepen heb ik respectievelijk: 'Missionair als vereniging', 'Missionair als christen' en 'Laat ons lekker vereniging zijn' genoemd. Elk van de groepen wordt apart besproken. Vervolgens worden de opmerkingen van de Raad van Advies en de studentenwerkers behandeld om uiteindelijk te bespreken wat IFES kan betekenen voor de integrale missie bij de verenigingen.

MISSIONAIR ALS VERENIGING

“Het zou absoluut goed zijn voor de vereniging als wij hierin door gaan en eventueel hulp krijgen hoe we dit beter aan moeten pakken.”

Integraal missionair moeten we voornamelijk zijn als vereniging. Dit ziet men voornamelijk terugkomen bij Ichthusverenigingen. In totaal gaat dit om een derde van de verenigingen. Door met activiteiten naar buiten te treden zoals vrijwilligersacties, een Veritasforum of iets anders wat je met ongelovigen doet.

Opvallend is dat bij deze verenigingen voornamelijk de behoefte is dat IFES helpt opzetten van dit type activiteiten. Activiteiten waarbij men als hele vereniging bezig kan zijn, laten zien dat het een christelijke vereniging is en wat dat betekent. Daarnaast is er ook vraag naar hoe men persoonlijk motivatie vindt om aan de slag gaan met missionair leven.

MISSIONAIR ALS CHRISTEN

“De aanwezigen vragen zich af of de vereniging hier de juiste plek voor is en of dit wel zou werken. [...] Het lijkt een goed idee om persoonlijke verantwoordelijkheid te stimuleren, een broeikas te bieden voor de christelijke plantjes van leden.”

De helft van de verenigingen valt in deze groep. De verenigingen die hieronder vallen zijn voornamelijk VGS en C.S.F.R. verenigingen. Deze groep geeft aan dat evangelisatie niet tot de doelen van een vereniging behoort. Dit betekent echter niet dat de verenigingen tegenover Integraal Missionair Zijn negatief staan. Integraal Missionair Zijn zou meer vanuit de personen zelf moeten worden vormgegeven. Dus leden van de vereniging zijn christen en daardoor stralen ze dat uit.

Een regelmatig genoemd probleem is dat niet elk lid even sterk in zijn schoenen

staat. En dat de vereniging voldoende werk heeft aan het enkel behandelen van geloofsvragen. Leden die twijfelen de ‘grote boze wereld’ insturen, wordt dan als te veel gevraagd beschouwd.

Deze groep heeft voornamelijk behoefte om te weten hoe dit persoonlijk missionaire kan worden ingevuld. Regelmatig wordt om handvatten gevraagd om dit ook concreet te maken. Bijvoorbeeld: hoe ga je in discussie met je ongelovige studiegenootje? Een aantal genoemde vormen zijn lezingen of een cursus Aanstekelijk Christen Zijn. Natuurlijk kan hier ook op conferenties of door studentenwerkers op de verenigingen specifiek aandacht aan worden besteed in de ondersteuning van dit soort activiteiten.

LAAT ONS LEKKER VERENIGING ZIJN

“(Onze vereniging) krijgt direct al leuk bij het woord „missionair“. Het is oprecht een allergie te noemen.”

Een aantal verenigingen geeft aan het liefst gewoon vereniging te willen zijn en zich niet te willen bemoeien met het uitdragen van het evangelie. Dit is ongeveer één op de zes verenigingen. Wel bevinden zich in deze groep de wat grotere verenigingen binnen IFES met onder andere de GSV en C.S.V. Alpha.

In deze groep zitten voornamelijk verenigingen waar evangeliseren niet tot de doelstelling behoort. Bovendien wordt het niet gezien als de taak van de vereniging om leden ertoe te zetten om actief bij te dragen hieraan buiten de vereniging.

Wat opgemerkt moet worden is dat bij een vereniging zoals C.S.V. Alpha ook niet-gelovigen lid zijn. En dat juist binnen zo'n vereniging veel gesproken wordt over geloof en hoe je daarmee leeft. Hier wordt de missie juist intern vormgegeven.

INTEGRAAL MISSIONAIR OPGEVAT ALS EVANGELISEREN

Een belangrijke opmerking bij deze driedeling is dat het merendeel van de verenigingen 'Integraal Missionair Zijn' heeft opgevat als evangeliseren. Evangeliseren is zeker een aspect van Integraal Missionair Zijn is, maar natuurlijk niet het hele verhaal. Veel enquêteresultaten zijn hierom gekleurd naar het 'evangeliseren'-aspect. Dat er zoveel misverstand is wat Integraal Missionair Zijn precies is, geeft wel aan dat hier nog verdere uitleg over nodig is.

Als wat er met Integraal Missionair Zijn bedoeld wordt duidelijker is bij de verenigingen, dan valt te verwachten dat de weerstand tegen dit thema veel minder zal zijn, maar dat er tussen verenigingen nog steeds wezenlijk verschillend zal worden omgegaan met dit thema en dat er verschillend zal worden gedacht over de rol van IFES hierin.

RELATIE TOT BASALE GELOOFSVRAGEN

Het is te verwachten dat er een verband zit tussen de verenigingen die menen dat de interne vragen rechtgezet moeten worden en in de mate waarin het thema Basale Geloofsbezinning speelt binnen deze verenigingen. Het tegendeel blijkt echter waar. Het lijkt erop dat in elke groep het thema Basale Geloofsvragen even divers terugkomt. Er was geen direct verband zichtbaar tussen dit thema en Basale Geloofsvragen. Het lijkt dus ook niet zinvol om een maatwerkcombinatie te hebben voor Basale Geloofsvragen en Integraal Missionair Zijn.

STUDENTENWERKERS EN RAAD VAN ADVIES

*'Gij zijt het zout!' - Niet ge
moet het zout zijn!*

– Dietrich Bonhoeffer

De uitspraak van Bonhoeffer is ook genoemd door een studentenwerker over het thema Integraal Missionair Zijn. Hiermee wordt bedoeld dat het niet zo relevant is om je af te vragen of je integraal missionair bent. Dit ben je immers. Of zoals het door iemand uit de Raad van Advies verwoord is: "Het gaat er uiteindelijk om dat we de waarheid dienen en of we daar elkaar in meenemen." Juist het duidelijk maken dat het geen keuze is, moet volgens hen benadrukt worden. Maar dat er moet worden nagedacht worden over wat een vereniging drijft (Gods liefde en genade) en wat een vereniging daardoor gaat doen en dus daardoor gaat uitstralen.

ROL VAN IFES

*"Mensen zijn wel bereid om werkacties
te doen, dat vindt men ook leuk, maar
evangeliseren roept al snel het beeld op
van een kratje op de markt en dat beeld
schrikt af. Uitleg over integraal missionair
christen zijn zou kunnen helpen."*

In de eerste plaats is het wenselijk om het verschil tussen evangeliseren en Integraal Missionair Zijn onder de verenigingen bekend te maken. Hierin heeft de studentenwerker een grote rol. Deze heeft in de eerste plek direct contact met de studenten zelf. Naast de studentenwerkers kan dit ook indirect worden gedaan via bestuurders en kringleiders. Wanneer dit verschil

duidelijk is onder de verenigingen, zijn vermoedelijk de meeste verenigingen ook welwillender tegenover dit thema. Het thema Integraal Missionair Zijn hoeft namelijk niet in strijd te zijn met het feit dat verenigingen er voor de eigen leden eerst zijn.

Per groep verenigingen is er wel een verschil hoe aan het Integraal Missionair Zijn vorm gegeven kan worden. Verenigingen die graag als verenigingen evangelisatieactiviteiten willen ondernemen kunnen veelal goede ideeën gebruiken of ondersteuning met al georganiseerde activiteiten. In zulke steden kan er bijvoorbeeld worden gewerkt aan een Veritasforum of een ander type activiteit waarin het christelijk zijn naar voren komt. Dit voorbeeld wordt door deze categorie verenigingen meerdere keren expliciet genoemd in de enquêteresultaten.

Voor de verenigingen daarentegen die evangelisatie niet als hun kerntaak zien, is dit natuurlijk helemaal niet aan de orde. Voor deze verenigingen heeft het meer zin om meer toerusting te geven over hoe men persoonlijk het geloof zichtbaar in het dagelijks leven maakt. Er zijn vele mogelijkheden hiervoor. In de eerste plaats kan dit lokaal worden gedaan door een studentenwerker. De cursus 'Aanstekelijk Christen Zijn' wordt momenteel uitgefaseerd. Daarom is het belangrijk dat er een nieuwe cursus hiervoor in de plaats komt. Bij deze cursus moet natuurlijk ook ruim

aandacht worden geschonken aan het integrale aspect en ook gaan over zaken zoals sociale rechtvaardigheid en zorg voor de wereld. Natuurlijk kan naast lokale werk ook het thema onder de aandacht worden gebracht bij conferenties.

Wanneer het onderwerp behandeld wordt is er veel ruimte voor interactieve formats. Juist met elkaar in gesprek zijn. Juist de praktijk en voorbeelden kunnen studenten inspireren om het integrale missionaire in hun eigen leven vorm te geven. Waarschijnlijk meer nog dan enkel theorie hierover. Voor dit thema geldt eigenlijk: hoe concreter hoe beter.

Om het voorgaande samen te vatten: hoewel met de term 'Integraal Missionair Zijn' bedoeld wordt dat je leven in elk opzicht voor en met God vorm geeft, blijkt dat de meeste verenigingen dit opvatten als evangeliseren. Dit misverstand weghalen is het belangrijkste punt en wordt ook bevestigd door de input van studentenwerkers en Raad van Advies. Sterker nog: zij menen dat het onmogelijk is om er niet mee bezig te zijn. De verenigingen zijn in drie groepen te delen hoe ze tegenover missionair zijn staan, namelijk: 'Missionair als vereniging', 'Missionair als Christen' en 'Laat ons lekker vereniging zijn.' Voor elk van de verenigingen kan IFES weer iets anders betekenen en zal er per vereniging dus bepaald moeten worden wat van waarde kan zijn.

MOGELIJKE BELEIDSPUNTEN

1. Door middel van studentenwerkers duidelijk maken dat 'Integraal Missionair Zijn' niet hetzelfde is als 'evangeliseren' of met een kratje de markt op. Maar juist dat door alles in het leven zichtbaar wordt dat je voor God leeft. De verenigingen zouden hierbij ook direct moeten denken aan sociale rechtvaardigheid en zorg voor de wereld.
2. Op Live it! of Read it! aandacht besteden aan hoe je je geloof zichtbaar kan maken binnen je studie en studieactiviteiten. Hoe praat je met een studiegenootje over je geloof? Hoe wordt je geloof zichtbaar binnen je projectgroepje?
3. Voor verenigingen die graag afzonderlijke leden hun geloof zien uitstralen, maar merken dat handvatten hiervoor heel handig kunnen zijn, deze handvatten ook plaatselijk aanbieden. Dit kan door middel van een lezing of een cursus.
4. Er zou een cursus moeten zijn die over dit thema gaat. Dit moet ook gaan over zaken zoals sociale rechtvaardigheid en zorg voor de wereld.
5. Verenigingen die graag gezamenlijk (als vereniging) missionaire activiteiten willen ondernemen ondersteunen met ideeën of concreet met organiseren.

STUDENTENVERENIGING VAN DE TOEKOMST

INLEIDING

Studentenvereniging Van De Toekomst is een breed thema. We hebben bij dit thema geprobeerd een beeld te krijgen van hoe studentenverenigingen zich de komende vijf jaar zullen ontwikkelen en veranderen. Bij zo'n thema spelen veel externe trends en ontwikkelingen een rol. Die ontwikkelingen hebben vaak gevolgen in de vereniging zelf. Als je de ontwikkelingen op tijd kan herkennen en inschatten kan je er ook sneller op reageren.

Om het concreet te maken is er naar de volgende punten expliciet gevraagd:

- Internationalisering
- structuur, cultuur & commitment
- jaarlagen
- krimpen en groeien
- postmodernisme & consumentisme

Veel van deze punten hadden ook onderlinge samenhang en overlap. Geprobeerd is daarom een zo goed mogelijke indicatie van deze onderdelen te maken zonder daarbij zaken dubbelop te noemen.

ALGEMENE BESCHOUWING

In de uitkomsten lijken de studenten veel meer naar hun lokale ontwikkelingen te kijken, én op kleine schaal. Studentenwerkers, afgestudeerden en leden van de Raad van Advies kijken over het algemeen naar de bredere

ontwikkelingen en proberen die ontwikkelingen op de verenigingen te projecteren. De uitkomsten bevatten dan ook meningen over kleine koerswijzigingen die met name op de korte termijn zichtbaar zijn en de radicalere veranderingen. In dit stuk worden daarom ook twee scenario's geschetst hoe de toekomst vorm zou kunnen krijgen.

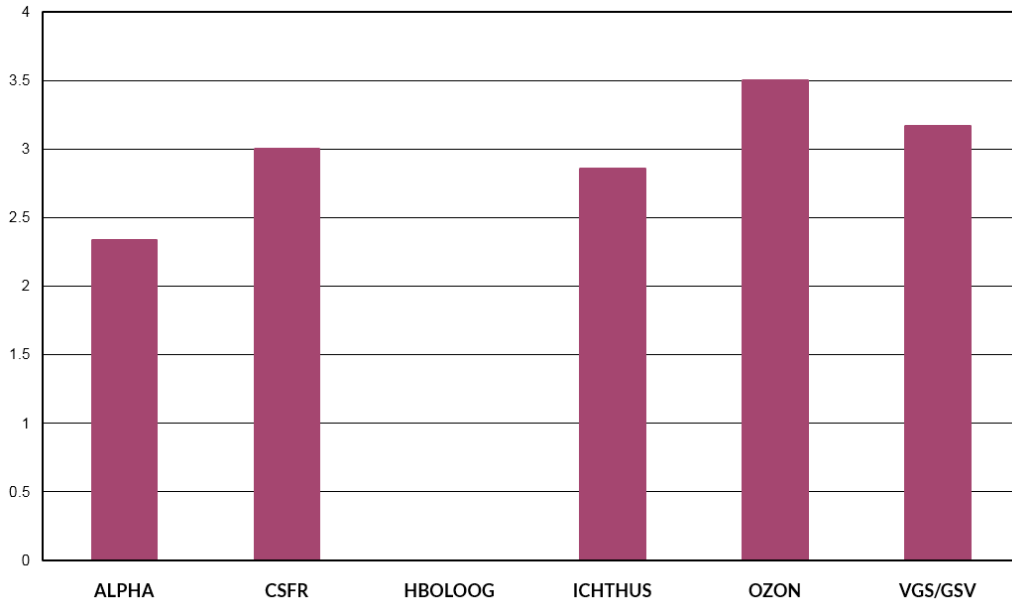
INPUT EN BELANG

Om bij de studenten te beginnen; er is door vrijwel alle verenigingen wel iets over dit onderwerp gezegd. Daarbij moet wel opgemerkt worden dat voor elke plaatselijke vereniging al verschillende punten worden genoemd.

*"Je merkt dat het inderdaad veranderd.
Sowieso qua studiedruk."*

Hoewel sommige bloedgroepen (soort vereniging: Ichthus/C.S.F.R. e.d.) iets hogere scores aan hun bijdrage hangen, valt vooral op dat ook binnen de bloedgroepen allerlei verschillende punten binnen dit thema worden genoemd. Punten lijken meer per stad te spelen dan in de bloedgroep als geheel. Een goed voorbeeld hiervan is groei of krimp: bij forse krimp komt dat niet door een landelijke oorzaak als bijvoorbeeld studiedruk, maar minstens zo belangrijk is de populariteit van Navigators in dezelfde stad.

Belang (gemiddeld) per bloedgroep op schaal 0-5

CORRELATIE MET VERENIGINGEN

De scores zijn gemiddeld rond de 3 (op schaal van 5, na corrigeren voor ontbreken van HBOLOOG) Daarmee is het thema voor veel verenigingen een interessant, maar niet het meest belangrijke onderwerp.

BREDE TRENDS EN ONTWIKKELINGEN IN CULTUUR EN MAATSCHAPPIJ

Over het algemeen noemen studentenverenigingen weinig over brede ontwikkelingen in de maatschappij. De focus lijkt te liggen op hun eigen vereniging. De bredere ontwikkelingen worden wel door de Raad van Advies en de studentenwerkers genoemd.

Het sluit aan bij de mening van veel sociologen en filosofen dat onze maatschappij steeds meer om de individu en hun persoonlijke keuzes draait. Ook studenten maken keuzes die bij hun karakter passen, en willen zich steeds minder aan een organisatie als groot geheel binden. Men kiest steeds vaker per activiteit of men zich wil conformeren. Het is daarom dat men vaak meer ziet in losse vormen zoals borrels dan in strakke, rigide netwerken als

verenigingen¹. Onze samenleving wordt dan ook vaak als netwerkmaatschappij getypeerd. Daarmee heeft een individu een rol binnen verschillende netwerken, en hangen die niet per se samen met de netwerken van zijn of haar vrienden. De verwachting is daarom dat in de toekomst studentenverenigingen het steeds lastiger zullen krijgen om leden te werven en met name te binden.

Het zou ook kunnen dat juist verenigingen een tegenbeweging vormen op de toenemende individualiteit, en studenten juist in een onzekere levensfase als studeren er voor kiezen om zich bij een collectief aan te sluiten. In de afgelopen jaren lijken studentenverenigingen het verbazingwekkend goed te doen; over de breedte gezien valt er nauwelijks krimp te bespeuren, en was er de afgelopen jaren zelfs een lichte

¹ Zie bijvoorbeeld het volgende citaat van Paas in een nummer van Soteria uit 2007 "men is getuige van de opkomst van meestal kleine, vluchtige, flexibele, eclectische christelijke gemeenschappen, waarin een jongere generatie zich beter lijkt thuis te voelen dan in de aloude "gemeente" of "congregatie."

groei².

Een tegenwerping kan zijn dat ook deze groei nog maar korte tijd zal blijven bestaan. Daarnaast voelen de christelijke verenigingen wellicht deze maatschappelijke ontwikkelingen nog niet zo erg. Een van de leden van de Raad van Advies merkt op dat de christelijke verenigingen het nu nog wel even zullen kunnen bolwerken qua aantallen door aanvoer vanuit met name de reformatorische zuil, maar dat ook daar een einde aan gaat komen.

Concreet leiden de reacties van de studenten en de overige gesprekspartners tot twee verschillende scenario's. In deze twee scenario's schetsen we hoe de ontwikkeling eruit kan zien.

Scenario 1.

In het eerste scenario, dat met name door studenten wordt geschetst zijn er slechts kleine, incrementele veranderingen. Door een hogere studiedruk, eisen en verwachtingen van overheid en maatschappij is er minder ruimte voor activiteiten. Er wordt daarom geschrapt in het aantal activiteiten. De nadruk komt te liggen op betrokkenheid op elkaar. Het aantal leden neemt naar verwachting nauwelijks af, maar men is wel minder lang actief op de vereniging. Daarom zoekt men naar oplossingen om de verschuivingen ten gevolge van een kleinere groep ouderejaars op te vangen.

2 De afgelopen jaren is het aantal inschrijvingen licht maar gestaag toegenomen met percentages rond de 2%. <http://lkv.nl/studenten-schrijven-zich-massaal-studentenverenigingen/> (LKvV, september 2014)

Christelijke verenigingen lijken zelfs nog harder te groeien volgens de media, al ontbreken de cijfers om dat te controleren en lijkt het meeste op conto van de Navigators geschreven te kunnen worden. (verviervoudiging in 10 jaar tijd) <http://www.bndestem.nl/algemeen/binnenland/christelijke-clubs-populair-onder-studenten-1.776085> (augustus 2011)

Scenario 2.

In het tweede scenario, wat met name naar voren komt in de gesprekken met de Raad van Advies en de studentenwerkers is de invloed van een netwerksamenleving veel duidelijker merkbaar. Leden kiezen alleen voor datgene wat ze belangrijk vinden. De vanzelfsprekendheid verdwijnt en men moet koortsachtig op zoek naar nieuwe vormen en structuren. Daarbij kan geleerd worden van IFES-verenigingen in het buitenland, maar ook van kerksluitingen en kerkplants in Nederland. Een omslag naar een netwerkorganisatie die inspeelt op postmoderne vragen biedt ook kansen; de traditionele vormen veranderen of verdwijnen misschien, maar het is ook makkelijker voor mensen die nu geen lid worden om zo nu en dan eens langs te komen. Voor de leden zou het kunnen betekenen dat het makkelijker wordt om hun studiegenoten eens mee te nemen naar hun vereniging. Het commitment van de betrokkenen is wellicht lager, maar het aantal mensen dat wordt bereikt hoger.

Beide scenario's zijn waardevol. De eerste laat zien dat de studentenverenigingen meestal wel weten te verwoorden waar een sterk punt ligt, zoals betrokkenheid. Ook lijken ze zich door jaarlijkse kleine aanpassingen grotendeels aan de uitdagingen vanuit overheid en onderwijsinstellingen gesteld, aan te passen. Het traditionele karakter van studentenverenigingen speelt waarschijnlijk een grote rol in de keuze voor kleine veranderingen. Dit scenario is met name pragmatisch.

Het tweede scenario laat zien dat er wel degelijk iets kan veranderen in de maatschappij, ook al gaan die veranderingen geleidelijk. Het is bijvoorbeeld waarschijnlijk dat ontwikkelingen als individualisering ook invloed hebben op christelijke studentenverenigingen. Dat tweede scenario vraagt daarmee

aandacht om op tijd na te denken hoe we op deze ontwikkelingen moeten, kunnen en willen inspelen. Dit scenario is meer visionair.

Concreet kan dat betekenen dat een onderwerp als individualisering een onderwerp wordt op een conferentie, of op trainingen van besturen of studentenwerkers.

Om de Studentenvereniging Van De Toekomst wat specifiek uit te werken zijn er vijf thema's uitgediept.

INTERNATIONALISERING

Een algemene ontwikkeling is dat meer studenten in het buitenland gaan studeren. Dat zijn zowel Nederlanders die in het buitenland (ruim 3%) gaan studeren als Chinezen, Duitsers, Indiërs en allerlei andere nationaliteiten die in Nederland komen studeren. Het huidige percentage buitenlandse studenten in Nederland ligt rond de 10%, maar de groei is er nog niet uit. Met name het Engelstalige karakter van veel opleidingen, zeker de masters, speelt daarbij een rol. Per studentenstad betekent dit dat meestal duizenden internationale studenten, waaronder nationaliteiten die in hun eigen land moeilijk met het Evangelie bereikt kunnen worden, in Nederland komen studeren.

Bij veel verenigingen (ongeveer driekwart) wordt de ontwikkeling van Internationalisering wel gezien, maar men ziet er over het algemeen niet direct de kansen van in.

“Een klein gedeelte van de vereniging houdt zich ook wel bezig met internationale studenten, maar de rest is niet betrokken.”

“We hebben het niet gehad over Internationalisering, maar als ik zou mogen verwoorden wat ik denk dat mijn vereniging daarover denkt is: dit ligt buiten de verantwoordelijkheid van onze vereniging. Individuen kunnen daarvoor andere organisaties opzoeken zoals IFES of een internationale groep”

Wel is het internationale netwerk van IFES van waarde, zeker als mensen in het buitenland gaan studeren of stagelopen. Door sommige studentenverenigingen (+/- 10%) wordt aangegeven hier wel wat gevolgen van te merken. Hier en daar is er ook de spanning hoe het moet met internationale groepen en de Nederlandse verenigingen; men wil elkaar niet in de wielen rijden door tegelijkertijd activiteiten voor dezelfde doelgroep te beleggen. Het kan soms echter ook zijn dat het simpelweg een externe partij is die op dit moment niet de hoogste prioriteit heeft voor de verschillende verenigingen en dat er daarmee veel mogelijkheden voor contact blijven liggen.

Mogelijke beleidspunten

- Een studentenwerker kan proberen meer contact tussen internationale en Nederlandse groepen te bewerkstelligen. Vaak zijn zij centrale personen met veel contacten.
- Studenten die in het buitenland hebben gestudeerd kijken na die ervaring vaak anders naar de Nederlandse context. Dat biedt kansen. De studentenwerker kan wellicht connectie maken door actief bij de besturen na te gaan wie naar het buitenland gaan. Het biedt ruimte voor het geven van voorbereiding en linken van contacten, tot het sturen van een pakketje tijdens het verblijf in het buitenland, tot het gesprek bij terugkomst. Zeker voor terugkerende studenten zijn er wellicht nog kansen. Er zijn weinig studenten die echt actief wat doen met de internationale ervaring.

- Lokale internationale groepen kunnen hier ook zelf assertief op inspelen. Er kan veel geregeld worden als een internationale groep de leden met internationale ervaring zelf actief benaderd of uitgenodigd. Er is makkelijk aan contactgegevens te komen via besturen (zij weten voor vertrek zoiets vaak al vanwege het indelen van commissies)

CULTUUR EN COMMITMENT | STRUCTUREN

Qua commitment ziet men wel dat het lastiger wordt om iedereen actief te houden.

“Het is nu al te merken dat leden minder actief worden door de toenemende studiedruk.”

“Er zullen waarschijnlijk wel minder activiteiten georganiseerd moeten worden zodat meer mensen op minder activiteiten komen. Houdt mensen echt betrokken.”

Het is onduidelijk in hoeverre dit objectief anders is dan voorgaande jaren, of dat dit alleen in de beleving zo is. Wat vaak (ongeveer tweederde) genoemd wordt is dat door de hogere studiedruk, het wegvallen van de basisbeurs etc., mensen meer willen studeren en daardoor minder geneigd zijn om veel tijd in een vereniging te investeren. Commissies en besturen vullen is daarmee lastiger geworden. Men lost het op door structuren aan te passen, het aantal activiteiten te beperken, of commissies op te heffen. Wat door sommige respondenten ook genoemd wordt is dat leden naast minder actief ook minder kritisch worden en minder meedenken met het bestuur.

“In een veilige omgeving je mening scherpen, oefenen in het omgaan met gezag en verantwoordelijkheid, het opbouwen van een netwerk en het meeleven met gelijkgestemde

leeftijdsgenoten maken dat ook het persoonlijke deel van je leven wordt gevormd.”

Wel wordt er regelmatig genoemd dat betrokkenheid een belangrijke factor is; daar mogen verenigingen zich wel op richten. Ook bijvoorbeeld net-afgestudeerden noemen dat vaak als meerwaarde. Bovendien functioneert het saamhorigheidsgevoel als katalysator in het vormingsproces waar elke student door gaat. Daarnaast mag de christelijke vereniging ook een plek van rust zijn tussen alle andere plekken waar je jezelf moet bewijzen, een veilige oefenplek.

“De vereniging moet zich meer profileren als een oefenplek waar wederzijds geïnvesteerd wordt.”

Wel geven de afgestudeerden aan dat er nog meer de koppeling gemaakt kan worden met het werkende leven na het studentenbestaan.

“Vanuit het ‘nu’ zoeken naar hoe de missie in het werkende leven vervuld kan worden, in plaats van ongemotiveerde werkacties. Nu al aanhaken bij kerken, om zo een zachte landing te realiseren na de studententijd”

Waar studenten en afgestudeerden het in het onderzoek nauwelijks hebben over structuren en vormen waarin we ons bewegen zien studentenwerkers daar wel degelijk grote aandachtspunten zoals onderstaande quote aangeeft.

“Verenigingen zijn concepten die eigen niet meer van deze tijd zijn (dat is niet normatief, maar constaterend bedoeld). Mensen bewegen in verschillende netwerken, en willen dus een organisatie en vereniging die hen die kans ook biedt.”

De auteur van bovenstaande quote voegt eraan toe dat het interessant kan

zijn om te kijken naar literatuur over kerksluiting en -planting. Praktisch kan er in zijn optiek al begonnen worden met een nieuwe organisatievorm door het opzetten van netwerken binnen steden. Het zou een gids kunnen vormen voor de toekomst van de verenigingen.

Er wordt weinig genoemd over veranderingen van cultuur richting meer feestjes en voornamelijk gezelligheid. Als het er al is, is het meestal te danken aan het afzetten tegen de eigen achtergrond en het profileren ten opzichte van andere verenigingen eromheen. (denk aan het duidelijk willen profileren dat je dan wel christelijk bent maar echt wel weet hoe je een hip feest met genoeg alcohol kan opzetten)

Mogelijke beleidspunten

- Met de hogere druk en de roep om efficiëntie zou IFES als platform kunnen fungeren om kennis te delen en dat meer profileren dan nu al het geval is. Dat kan zowel een digitale als menselijke kant bevatten. Ervaring bij de C.S.F.R. leert bijvoorbeeld dat een database best handig kan wezen voor kringopzetten, maar dat kennis en ervaring (mogelijk via studentenwerkers) van minstens even groot belang kan zijn als een database.
- Training op balans tussen studie, vereniging en privé, maar ook expliciet maken in publieke uitingen wat de

waarde is van een collectief.

- Bezinning stimuleren op wat het doel van de lokale vereniging is. Wat zijn de cruciale en essentiële punten? Hoe kunnen we het vormingsproces optimaal vorm geven? De verenigingen lijken veilige plaatsen waar dit vormingsproces kan plaatsvinden, maar is het optimaal?
- Door het verdwijnen van de basisbeurs kan er een hogere financiële drempel zijn om naar conferenties te gaan (eenmaal genoemd) Dat betekent wellicht dat subsidiëring voor een groter percentage van de conferentiegangers van belang gaat worden, maar ook dat er wellicht over nagedacht moet worden hoe dat aangeboden wordt.
- Gebruik de kennis en ervaring van kerkplanting en -sluiting om nieuwe organisatievormen binnen steden op te zetten. Dat kan binnen steden zonder bestaande vereniging zoals in het geval van StudentPoint Amersfoort, maar ook in de steden met verenigingen om hen een voorbeeld te geven hoe een netwerk er uit kan zien.

VERHOUDINGEN JAARLAGEN

Doordat leden sneller studeren verdwijnen de ouderejaars eerder van de vereniging. Daarmee verdwijnt ervaring, kennis en wijsheid. Ouderejaars kunnen juist een voorbeeld zijn. Aan de andere

kant kan deze nieuwe balans ook zorgen dat jonge leden hun vereniging kunnen vormen naar hoe zij die graag willen hebben. Dit verschilt per vereniging, maar wordt door een grote minderheid wel gezien.

“De verhouding ouderejaars/ eerstejaars wordt schever verwacht met name door het leenstelsel e.d.”

“Mensen studeren harder door dan eerst en zijn daarmee sneller klaar met hun studie. Hiermee verdwijnen ervaring, tradities, wijsheid (bijvoorbeeld op bijbelstudie).”

Mogelijke beleidspunten

- Probeer ouderejaars zoveel mogelijk hun kennis en ervaring te laten delen. Hierin is er moeilijk te bedenken waarin IFES een rol kan spelen. Wel zijn er wellicht mogelijkheden om mentoring door net-afgestudeerden onder de aandacht te brengen.
- Misschien zou IFES kunnen steunen door het bieden van constantheid (studentenwerker die mee denkt in visievorming).

KRIMPEN & GROEIEN

Groeien levert meestal groeipijn op; tradities verdwijnen, eerstejaars hebben een grote invloed. Ook zijn er verenigingen die vrezen dat de le-

denaantallen gaan kelderen. Die vrees wordt onder andere gewekt door het veranderen van het studeersysteem (o.a. leenstelsel). Dat betekent dat het nog belangrijker is om aankomende eerstejaars goed uit te kunnen leggen wat de toegevoegde waarde is van een studentenvereniging.

Mogelijke beleidspunten

- Verenigingen mogen meer ruimte nemen voor begeleiding in de studie binnen de vereniging.
- Eén van de opmerkingen van een respondent was dat IFES een onderzoek naar studievertraging, meerwaarde van een vereniging en geloofsgroei zou kunnen initiëren. Als studenten hierbij aangeven waarin voor hun de meerwaarde ligt, kan dit meegenomen worden naar aankomende studenten. Men zag hierbij vooral een taak van IFES omdat het een overkoepelend onderwerp is voor alle verenigingen.
- Aan het voorgaande punt gekoppeld: train verenigingsleden of leden van de promotiecommissie om duidelijk te maken aan aankomende studenten en ouders wat de meerwaarde is van een studentenvereniging. Dit is wellicht ook een taak van de landelijke verbanden.

POSTMODERNISME EN CONSUMENTISME

Men ziet ook een ontwikkeling naar neomodernisme, al wordt hiervan niet duidelijk gemaakt wat hiermee precies bedoeld wordt. Consumentisme wordt als probleem genoemd, vooral als de balans tussen consumeren en produceren uit evenwicht raakt. Het zou ook jammer zijn als leden zo'n druk voelen om actief te zijn dat ze volledig afhaken. Er zijn weinig verenigingen die hier echt over nagedacht hebben.

“Het concept studentenvereniging lijkt een solide concept, maar misschien zijn aanpassingen aan de veranderende cultuur geboden.”

Studentenwerkers en de Raad van Advies zien wel veranderingen. Noemenswaardig is hierbij het rapport van Jurjen de Bruijne en Gerko Tempelman³. Zij signaleren dat het niet meer om alleen de waarheid van het christendom gaat, maar minstens zoveel om de relevantie van het geloof. Kerkverlaters hadden *“niet of nauwelijks geleerd te verantwoorden wat nou eigenlijk de betekenis was van hun geloof (los van een gevoel (dat relatief is) en een theoretisch kader): wat heb je er nou eigenlijk aan, hier en nu?”*

In onze postmoderne tijd is dat wel een belangrijke vraag. Als alles relatief lijkt,

waarom zou je dan nog christen zijn? De auteurs trekken de conclusie dat het nog wel vol te houden is in de studententijd met een veilige groep gelijkgezinden om je heen, maar dat het juist bij de overgang opeens extra relatief en vaak niet relevant voor nu blijkt te zijn. Met Charles Taylor⁴ noemen ze dat er grote delen van de maatschappij zijn waar de transcendente werkelijkheid niet meer gezien wordt. Veel van hoe we de werkelijkheid ervaren lijkt daarmee wetenschappelijk verklaarbaar, maar juist bij de grote vragen zoals begin en einde van het leven kunnen christenen laten zien dat de transcendente bril wel degelijk hout kan snijden.

Mede op basis hiervan pleiten de auteurs voor de apologetiek door confrontatie. Leer studenten te verwoorden wat de waarde is van hun geloof, ook voor het hier en nu.

Mogelijk beleidspunt

- Maak leden bewust van tijdgeest en wat het doet met de vereniging.
- Avond met bestuur en kringleiders over cultuurveranderingen en wat voor invloed het op ons heeft. Stimuleer het gesprek daarover.
- Zoek de confrontatie. Zeker in een netwerkmaatschappij zijn er volop kansen om in kleine kring te starten met mensen met allerlei verschillende meningen en visies.

³ Rapport Goed Nieuws Onderzoek, Jurjen de Bruijne, Gerko Tempelman, okt. 6, 2014

⁴ Taylor, C. M., (2009). Een seculiere tijd. Lemniscaat.

TRANSITIE NAAR DE KERK

Na het afstuderen verandert er veel voor studenten, het is een tijd waarin veel keuzes gemaakt moeten worden. Veel pas afgestudeerden worstelen met de vraag welke rol hun geloof in deze tijd van transitie heeft. Sommige studenten raken na hun afstuderen het contact met de kerk kwijt en daarmee soms ook hun geloof. In de definitie van het thema 'Transitie Naar De Kerk' moet 'de kerk' breed opgevat worden, niet alleen als een kerkgebouw waar de zojuist afgestudeerde op zondag zit, maar een gemeente waar het geloof samen met anderen beleefd wordt. Dit onderwerp is in twee delen gesplitst, namelijk ten eerste hoe studenten tijdens hun studie met de kerk bezig zijn en ten tweede in hoeverre studenten bezig zijn met de veranderingen in kerkgang in de periode na hun afstuderen.

Het onderwerp transitie speelt op iets meer dan de helft van de verenigingen als thema, als we uitgaan van de weging die verenigingen zelf aan de onderwerpen gegeven hebben (zes verenigingen gaven door middel van de weging van 4 of 5 uit 5 aan dat dit een belangrijk thema is. Van de verenigingen met weging 3 kon uit de input opgemaakt worden dat een verdere vier verenigingen tot het bovenste segment gerekend kunnen worden.). De ene helft daarvan geeft aan hier momenteel weinig mee te doen, maar het onderwerp wel erg relevant te vinden.

Een derde van alle verenigingen is actief bezig (geweest) met het onderwerp. De mate waarin het onderwerp speelt is zeer wisselend, er zijn geen verenigingssoorten die zich hierin onderscheiden van de rest. Wat opvallend is aan de resultaten is dat de mate waarin het thema speelt op de vereniging niets zegt over de vraag of de verenigingen het al dan niet een goed onderwerp vinden om mee bezig te zijn. Ruim 40% van de verenigingen geeft aan dat ze dit een goed onderwerp vinden, hoewel slechts een derde hiervan ook daadwerkelijk een hoge weging aan het onderwerp gegeven heeft. Dit is volgens ons één van de vele tekenen dat uit de reacties blijkt dat studentenverenigingen weinig bezig zijn met de tijd na hun afstuderen, ondanks dat ze zich, als ernaar gevraagd wordt, realiseren dat het belangrijk is om hier over na te denken.

STUDENTENTIJD EN KERKGANG

Bij dit onderwerp komen drie groepen verenigingen naar voren. De eerste groep, voornamelijk VGS & C.S.F.R., heeft één of twee kerken waar de vereniging goede contacten mee heeft en waar vrijwel alle leden die in het weekend in de stad blijven heen gaan. De overgang naar de kerk verloopt hier heel vloeiend doordat de vereniging stukje bij beetje door de kerk vervangen wordt waar het gaat om geloofszaken. Bij verhuizing is ook wel duidelijk welke soort kerk men zoekt. Een nadeel dat

genoemd wordt door een paar verenigingen in deze groep is dat studenten die zich niet thuis voelen in de gemeente, niet altijd gestimuleerd worden om alternatieven te onderzoeken om te voorkomen dat ze na hun studententijd stoppen naar de kerk te gaan. Hier zou meer op ingezet kunnen worden.

De tweede groep bestaat uit verenigingen waarvan de leden trouw naar een gemeente gaan. Welke gemeente dit is, verschilt dan per lid. Nieuwe leden moeten hier hun draai in vinden aan het begin van hun studententijd, maar dit gaat meestal vanzelf goed.

De derde groep heeft een meer gemêleerd ledenbestand qua kerkgang wat ervoor zorgt dat er weinig algemeen over gezegd kan worden. Er zijn leden die bij hun ouders naar de kerk gaan, leden die weten waar ze heen willen, leden die kerkshoppen en leden die gewoon meegaan met anderen en niet echt nadenken over waar ze heen gaan. Opvallend is wel dat er door een paar verenigingen aangegeven wordt dat er vanzelf een groep ontstaan is die samen gaat 'kerkshoppen' of van gedachten wisselt over dit onderwerp als dit nodig is.

Men is er over het algemeen wel over uit dat het verstandig is om je alvast op kerken te oriënteren tijdens je studententijd en dat studenten zich momenteel vooral veel met het hier en nu bezig houden. De mening over de rol van IFES is erg verdeeld.

NADENKEN OVER DE TRANSITIE NAAR DE KERK EN DE ROL VAN IFES HIERIN

IFES biedt al een aantal jaar een Transitie cursus aan, een cursus die gaat over rol van het geloof in de overgangsfase van student naar werkende op

de gebieden Kerk, Werk en Geld/Tijd/Talenten. De cursus wordt genoemd door een derde van de ondervraagde verenigingen. Per groep wordt de cursus op een andere manier relevant gevonden, het gaat in het onderstaande om zowel verenigingen die de cursus volgen, als om verenigingen die dat niet doen.

Verenigingen uit de eerste en tweede groep, waarbij leden naar een vaste kerk gaan en de Transitie cursus niet volgen, zien de Transitie Naar De Kerk vooral als een geleidelijke overgang.

“De goede band met de GKV en de sociale controle zorgen voor een goede kerkgang van onze leden. Ook zien we de trend dat leden, naarmate ze ouder worden, minder actief worden bij de vereniging en actiever bij een kerk.”

“De transitie word makkelijker gemaakt omdat mensen vaak al beginnen met naar een bijbelstudiekring van de kerk te gaan voordat ze lid af worden.”

IFES zou hier vooral ondersteuning kunnen bieden als leden niet 'automatisch' bij een kerk belanden, in de eerste groep gaat het dan om een minderheid die zich niet thuis voelt bij de 'thuisgemeente' van de vereniging. Deze hulp zou vooral op individueel niveau aangeboden kunnen worden door IFES, omdat het niet om een grote groep gaat. De studentenwerker zou hier een adviserende rol in kunnen hebben met behulp van zijn/haar expertise op het gebied van beschikbare gemeenten en de huidige thuisgemeente. Verenigingen uit de eerste groep die deelnamen aan de Transitie cursus waarderen de cursus wel:

“Leden die mee gedaan hebben aan de Transitie cursus van onze studentenwerker waren hier zeer positief over. IFES is een uitgelezen organisatie die veel te bieden heeft op dit gebied. Het probleem blijft dat deze expertise vaak buiten het gezichtsveld van de leden blijft.”

Van de verenigingen uit de tweede groep, waarbij de leden naar vaste kerken gaan, maar niet allemaal naar dezelfde, heeft één vereniging aangegeven dat de cursus aangeboden wordt, maar hier wordt de cursus door de leden als overbodig ervaren. Dit kan laten zien dat deze vereniging(en) qua kerkgang zo opgesteld is dat studenten aan het einde van hun studie al bewust hebben gekozen voor de gemeente waar ze heen gaan. De Transitie cursus zou volgens ons aan jongerejaars aangeboden kunnen worden in deze verenigingen. Door de manier waarop kerkgang georganiseerd is binnen deze groep, worden eerstejaars leden aan het begin van hun studententijd uitgedaagd om na te denken over de gemeente waar zij zich aan willen sluiten. Er is geen ‘logische’ keuze, zoals dit is bij de eerste groep waar een meerderheid naar één gemeente gaat. De Transitie cursus zou de besluitvorming kunnen ondersteunen, maar dan zou deze al aan eerstejaars aangeboden moeten worden. Natuurlijk kan het ook zo zijn dat persoonlijk advies van de studentenwerker genoeg hulp biedt om de keuze te maken.

In de derde groep verenigingen gebeurt van alles op het gebied van kerkshoppen en men is hier ook zelfstandig in. Een aantal verenigingen in deze groep geeft aan dat de cursus goed bevalt of dat men uitkijkt naar het moment dat de cursus gehouden wordt, maar omdat in deze groep ook sneller een eigen groepje kerkshoppers ontstaat is het vooral zaak om in overleg met besturen en studentenwerker te overleggen in

hoeverre hij/zij hier kan ondersteunen, al dan niet met behulp van een cursus.

TAAK VOOR IFES

Over IFES worden vooral drie dingen gezegd:

1. De programma's die aangeboden worden zijn goed en IFES heeft zeker expertise in huis voor individuele gevallen (voornamelijk genoemd door de VGS/C.S.F.R.-verenigingen) en groepen (met name genoemd door verenigingen waar de Transitie cursus recentelijk geweest is).
2. De al afgestudeerde student valt buiten de scope van IFES, het is zaak om studenten vóór het afstuderen voorbereid te hebben op deze periode, zodat de transitie zelf weinig problemen hoeft te vormen.
3. IFES heeft niet veel te zoeken bij dit onderwerp op praktisch gebied aangezien vooral de verenigingen contacten aan zouden moeten gaan met de plaatselijke kerken. Daarnaast blijft het de individuele verantwoordelijkheid van leden om met de transitie aan de slag te gaan. Dit wordt door ongeveer een kwart van de respondenten genoemd. Deze groep vindt het wel prima als IFES de Transitie Naar De Kerk ter sprake brengt op conferenties of als mensen hier persoonlijk mee zitten. Om hier meteen op in te gaan, denken wij dat hieruit vooral blijkt dat IFES uit moet kijken dat kerkkeuze geen hoofdonderwerp wordt. De studentenwerker moet wel bekend staan als iemand met wie je gaat praten als je eigenlijk niet meer naar de kerk wilt gaan. Vooral binnen verenigingen uit de eerste groep is dit belangrijk, aangezien zij binnen de vereniging weinig mogelijkheden hebben om samen met verenigingsgenootjes kerken te bezoeken.

PROBLEMEN:

1. De onwetendheid over alles wat IFES kan doen op het gebied van transitie is groot. Het mag misschien één van IFES' oudere onderwerpen zijn, het is zeker niet het meest bekend. De Transitie cursus lijkt lang niet overal bekend, de inhoud van conferenties iets meer, maar het bestaan van buitenlandervaringen en andere activiteiten voor (net) afgestudeerden (InterAction en het IFES-Traineeprogramma) is studentenverenigingen vrijwel onbekend. Aanbeveling: maak de activiteiten van IFES op het vlak van de Transitie Naar De Kerk breder bekend bij besturen.
2. Kerken bereiken de doelgroep van net afgestudeerden slecht, maar de kennis van de studentenwerker over plaatselijke kerken wordt ook erg laag ingeschat door studenten. Dat is jammer want daardoor belanden studenten al snel tussen wal en schip. Het laatste zetje vanuit de studentenwereld ontbreekt en de kerk lukt het niet om zich iets verder uit te strekken.

“Het is wel een valkuil (en ook een veelgebleken valkuil) dat men hierna in een geestelijk gat valt en zich niet aansluit bij een gemeente.”

Aanbeveling: Laat de studentenwerker en het bestuur van een vereniging samen nadenken hoe dit probleem binnen de betreffende vereniging het beste ondervangen kan worden, eventueel in samenwerking met de kerken.

3. Een groot deel van de studenten blijft niet wonen in hun studentenstad en aangezien de keuze voor een gemeente ook samenhangt met het aanbod blijft het lastig om je er goed op voor te bereiden.

“Op onze vereniging is men vooral bezig met het hier en nu, want er is genoeg te doen qua studie en dergelijke. Als ze al over later nadenken is het vaak vooral ‘waar ga ik wonen en werken.’ De kerk komt dan op een latere plaats, want je kunt wel heel graag naar een kerk in Breda willen, maar als je in Groningen komt te wonen wordt dat toch lastig.”

CONCLUSIE

Je zou eigenlijk willen dat studenten in hun studententijd uitzoeken wat hun relatie met God en andere christenen is. De transitie naar ongeacht welke gemeente zou een logische stap moeten zijn en geen enorm struikelblok. Het verschilt per vereniging waar IFES in dit proces een rol zou kunnen spelen, het laatste jaar voor het afstuderen is voor sommige studenten te laat. In groep 1 geldt dat voor de studenten die afhaken bij de gemeente waar de meerderheid heengaat, wanneer zij niet gestimuleerd worden om verder te kijken, de kans groot is dat ze van de kerk vervreemden en na het afstuderen de kerk verlaten. Groep 2 heeft behoefte aan de begeleiding van jongerejaars boven ouderejaars, omdat er geen gemeente is waar een meerderheid heen gaat en jongerejaars dus zelf moeten kiezen bij welke gemeente ze zich aan willen sluiten. Groep 3 heeft wel een deel studenten die pas rond hun afstuderen een andere gemeente dan die van hun ouders zoeken, maar het deel dat wel eerder bezig gaat met deze keuze loopt tegen dezelfde dingen aan als groep 2. Een studentenwerker zou zich bewust moeten zijn van de risico's voor zijn/haar verenigingen om vervolgens met de besturen te overleggen wat de mogelijkheden vanuit IFES zijn om bij de transitie te ondersteunen.

VANUIT DE STUDENTENWERKER

Twee zaken uit het stuk werden door een studentenwerker die gereageerd heeft op bovenstaande aangehaald als herkenbaar. Als eerste de conclusie dat niet iedereen na de studententijd aansluiting vindt bij een kerk, met name uit verenigingen die niet met een bepaalde kerk verbonden zijn. Het tweede dat herkenning opriep was de opmerking dat haar kennis over plaatselijke kerken laag ingeschat wordt. Zij vraagt zich echter af of dit een ontorechte aanname is van studenten. Gaat de gemiddelde studentenwerker wel eens kijken in gemeenten? Houdt hij/zij contact met voorgangers?

Zij noemde vanuit haar ervaring twee aanvullende inzichten. Het ene is dat nieuwe gelovigen uit de verenigingen extra veel moeite hebben om aansluiting te vinden in kerkcultuur. Het andere inzicht is dat inhoudelijke vragen van studenten of pas afgestudeerden vaak te maken hebben met de relevantie van de kerk én ook de manier waarop de kerk is georganiseerd. Studenten vergelijken kerken met studentenverenigingen en lopen er tegenaan dat de kwaliteit van de kringen niet zo hoog is, dat kerkmensen niet zo radicaal zijn en dat een kerk geen vereniging is. Het belangrijkste hierin is dat studenten moeten leren om niet met de houding van een consument naar de kerk te gaan.

HAAR AANBEVELINGEN VOOR IFES:

Aandacht voor thema's die relevant zijn voor na je studententijd, zoals werk en kerk in het trainingsaanbod. Zowel in de Transitie cursus als op conferenties.

Kennis van studentenwerkers over het plaatselijke aanbod aan kerken

ventileren.

Het aanbieden van exitgesprekken lijkt een goede optie. In zo'n gesprek kan werk, kerk en geldbesteding ter sprake komen. De onderwerpen van de Transitie cursus eigenlijk.

Naar kerken communiceren wat studenten of afgestudeerden zoeken en kunnen bieden in een kerk. Op die manier kunnen we bewustwording bij kerken creëren dat studenten waardevolle gemeenteleden zijn en hen handvatten bieden om studenten te helpen om zich aan de kerk te verbinden.

VANUIT DE RAAD VAN ADVIES

Volgens een lid van de Raad van Advies biedt de studentenvereniging een veilige plek waar de leden zich thuis voelen, hierdoor komt de studentenvereniging voor velen deels in plaats van de kerk. Dit is volgens hem een gevaarlijke ontwikkeling. Het is jammer dat lokale gemeenten in studentensteden deze mogelijkheid tot thuisvoelen te weinig bieden. Hierdoor komt de kerk makkelijk op de tweede plaats terecht. IFES zou studenten bewust moeten maken van de band met de kerk. Onze cultuur is individualistisch, juist daarom moeten we als kerk het lichaam van Christus zijn waarin iedereen, dus ook studenten, zijn plek heeft. Studentenverenigingen zijn mooi en goed, maar geen vervanging voor de kerk. IFES zou studenten kunnen helpen om te leren wat kerk-zijn is: er zijn voor de ander, ook als die je misschien niet zo bevalt. Leer studenten dat de kerk verrijkend is door verbreding en verdieping, ook sociaal en geestelijk.

AANBEVELINGEN

VANUIT INPUT VERENIGINGEN

- Groep 1: Stimuleer studenten die zich niet thuis voelen in de gemeente om zich te bezinnen op het belang van een gemeente waarin ze zich thuis voelen, waar ze zich aan willen toewijden en waar ze kunnen groeien. De studentenwerker zou hierin een adviserende rol moeten hebben, met studenten mee moeten denken en bekend moeten staan als benaderbaar omtrent dit onderwerp.
- Groep 2: Nodig jongerejaars ook uit om de Transitie cursus te volgen.
- Groep 3: wanneer er binnen een vereniging structuren ontstaan, zoals een groepje kerkshoppers, is het vooral zaak om in overleg met besturen en studentenwerker te overleggen in hoeverre hij/zij hier kan ondersteunen, al dan niet met behulp van een cursus.
- Maak de activiteiten van IFES op het vlak van de Transitie Naar De Kerk breder bekend bij besturen.
- Laat de studentwerker en het bestuur van een vereniging samen nadenken hoe dit probleem binnen de betreffende vereniging het beste ondervangen kan worden eventueel in samenwerking met de kerken.
- Richt je op de student en niet op de al afgestudeerde.
- Kijk uit dat kerkkeuze geen hoofdonderwerp wordt.

EXTRA AANBEVELINGEN VANUIT DE RAAD VAN ADVIES & STUDENTENWERKER

- Leer studenten dat de houding van een consument niet bij kerk zijn past, maar dat het een gemeenschap is waarin ieder zijn steentje bijdraagt. Maak ze bewust van hun band met de kerk.
- De vereniging is geen vervanging voor de kerk, laat studenten vooral ook naar de kerk gaan voor verbreding en verdieping, zowel sociaal als geestelijk.
- Eventueel exit-gesprekken aanbieden voor bijna- of net afgestudeerden.
- Kerken inlichten over hoe zij de afgestudeerden kunnen betrekken bij het gemeentelieven en waar ze hen kunnen inzetten binnen de gemeente.

WELZIJN VAN STUDENTEN

INLEIDING

Het welzijn van de studenten speelt op nagenoeg alle verenigingen een rol, ongeveer drie kwart van alle verenigingen ondervindt op dit gebied uitdagingen of problemen. Van de verenigingen die aangeven dat het een rol speelt, verschilt de mate waarin het speelt behoorlijk. Een krappe meerderheid geeft echter aan dat het redelijk vaak speelt, een weging van 4 op 5.

"Het welzijn van de leden speelt natuurlijk bij elke vereniging"

Daarnaast zijn de 'problemen' die genoemd worden nogal verschillend. Het meest genoemd, door iets meer dan de helft van de respondenten, is drukte of in de ergste gevallen oververmoeidheid of een burn-out. De redenen hiervoor zijn divers, maar hebben voornamelijk te maken met: nog geen duidelijke grenzen kunnen bepalen, het leven in een high pressure culture en een druk verenigingsleven. Dat laatste speelt het meest bij grotere verenigingen met naar verhouding meer activiteiten. Andere problemen die genoemd worden, zijn: eenzaamheid (20%), depressie (10%) en onzekerheid (5%).

ALGEMENE BESCHOUWING

Na deze feiten op een rij gezet te

hebben kan gesteld worden dat Welzijn een zeer relevant maar ook divers thema is. Voor de verdere bespreking is het van belang om het probleem goed af te bakenen. Daarom zal in dit hoofdstuk de volgende vraag beantwoord worden:

Wat kan IFES doen bij het herkennen en verhelpen van geestelijke of lichamelijke problemen waar individuele leden en hun omgeving binnen een vereniging mee te maken krijgen?

Dit zijn punten die direct of indirect eraan bijdragen dat het hele proces naar het uiteindelijk verhelpen van het probleem van individuen binnen een vereniging beter verloopt. Onderwerpen die hiermee te maken (kunnen) hebben zijn bijvoorbeeld: toerusting van bestuurders en kringleiders, openheid creëren, een vangnet hebben en de rol van studentenwerkers in het geheel.

Vóór het thema verder inhoudelijk te behandelen, is het goed te kijken naar of het thema door alle verenigingen in dezelfde mate van belang wordt geacht. Over het algemeen gesproken, uitzonderingen daargelaten, zijn de verschillen per verenigingssoort groot. Waar de Ichthus, VGS/GSV- en OZON-verenigingen Welzijn noemen als dè of één van de belangrijkste thema's, speelt

het een stuk minder of wordt het minder besproken bij C.S.F.R.- en HBOloogverenigingen. Waardoor dit verschil precies komt is onbekend. Echter, heren der in de reacties van laatstgenoemden is te lezen dat dit onderwerp meer persoonlijk is en openheid hierover minder thuis hoort op de vereniging. Desalniettemin geven veel van deze verenigingen aan dat enige vorm van ondersteuning zoals bijvoorbeeld een vangnet, vooral in kringen en kleine groepen, welkom is. Onderstaand zal dit thema door middel van een SWOT-analyse verder besproken worden aan de hand van de input van alle verenigingen.

SWOT-ANALYSE

Strengths - Krachten

Eén van de krachten van de studentenverenigingen op dit moment is dat op (zeer) persoonlijk niveau, in kringen of gebedsgroepen, reeds ruimte is voor het bespreken van problemen die met het thema Welzijn geassocieerd kunnen worden. Sommige van de verenigingen die zeggen dat het thema niet speelt op hun vereniging, geven ook aan dat indien het probleem wel speelt er ruimte is om het te bespreken in kleinere groepen of buiten de vereniging. Bovendien geven de meeste grotere verenigingen aan dat er middelen zijn om de zwaarste gevallen op te vangen. Echter ook zij geven aan dat meer aandacht nodig is.

“De studentenwerker speelt hier al een grote rol in”

Verder zijn bij sommige verenigingen de studentenwerkers al aardig actief en goed toegankelijk voor mensen met problemen, zoals bovenstaand citaat illustreert. Deze laagdrempeligheid wordt geroemd als een goed vangnet dat IFES dus soms reeds biedt.

Weaknesses - Zwaktes

Er zijn ook verschillende zwaktes van de huidige situatie te benoemen. Eén van

de grootste is een gebrek aan openheid. Sommige verenigingen geven aan dat openheid er reeds is, maar ruim twee derde van de respondenten die hierop in zijn gegaan geven aan dat openheid er nog niet is of groter kan worden. Doordat die ruimte om het te bespreken of bespreekbaar te maken ontbreekt of niet gemaakt wordt, komen veel problemen die er wel zijn niet aan de oppervlakte of pas later als zij reeds verslechterd zijn.

Hiermee samenhangend is de vraag, als men het dan bespreekbaar maakt, waar moet het dan besproken worden; op de vereniging, in de kring, in kleinere groepen of alleen persoonlijk?

“Is het de taak van de vereniging om te waken over het Welzijn Van Studenten?”

Kring (kringrondje) is duidelijk een plek om het welzijn van iedereen te peilen, maar is dit goed genoeg?”

Deze vraag speelt bij een ruime meerderheid van de respondenten en hangt samen met de veelzijdigheid van de problemen rondom het thema Welzijn, zoals in bovenstaand citaat omschreven. Maar dit komt ook door de verschillende manieren waarop het probleem aangepakt kan worden. De grote meerderheid van de verenigingen hebben, kort samengevat, de middelen, noch de ondersteuning of de knowhow hoe om te gaan met de problemen. Hierdoor bestaat er weliswaar herkenning dat het probleem speelt, waar dan ook binnen de vereniging, maar wordt het niet concreet aangepakt.

Opportunities - Kansen

Veel kansen zijn inherent verbonden met de bovenstaand omschreven problemen.

Door een krappe meerderheid benoemd, onafhankelijk van de verenigingssoort, is een betere toerusting van vooral kringleiders en in mindere mate bestuurders. Het onderstaande citaat geeft dit treffend weer:

PERSOONLIJK WELZIEN BIJ IFES STUDENTEN-VERENIGINGEN	POSITIEF	NEGATIEF
INTERN (van hedendaagse student en/of verenigingen)	STERKTES <ul style="list-style-type: none"> • Werkende structuren bij grotere verenigingen • Deel van vereniging zijn überhaupt; aanleiding tot minder snel eenzaamheid • Openheid / Ruimte reeds aanwezig bij sommige verenigings-culturen • Reeds actieve student-enwerkers in sommige steden 	ZWAKTES <ul style="list-style-type: none"> • Weinig openheid in veel verenigingsculturen • Geen verantwoordelijkheid • / rol zien bij sommige verenigingen (m.n. CFSR/ HBOloog) • Waar in de vereniging besproken kan worden is onduidelijk • Veel verenigingen weten niet hoe probleem aangepakt kunnen worden
EXTERN (van IFES en/of cultuur/wereld)	KANSEN <ul style="list-style-type: none"> • IFES-conferenties: toerusten van kringleiders • /bestuurders in herkennen en verhelpen problemen • Ondersteuning in het creëren van openheid door workshops / materialen • Toegankelijke studentenwerkers kunnen veel betekenen • Rol IFES / studentenwerker in vangnet 	BEDREIGINGEN <ul style="list-style-type: none"> • 'High pressure culture' in Nederland • Te snelle of algemene bespreking kan botsen met sommige verenigings-culturen • Onvoldoende zichtbare of toegankelijke studentenwerker kan vertragend werken in sommige steden • De huidige cultuur kan een verenigingsbrede bespreking in de hand werken, waar de vraag blijft of dit de beste methode is.

“De rol die IFES hierin vooral kan spelen, is het bestuur en kringleiders toerusten problemen vroegtijdig te herkennen en methoden aanreiken van hoe ermee om te gaan.”

Dit stemt overeen met het beeld dat het probleem in eerste instantie op kring besproken wordt of in een persoonlijk gesprek (met een bestuurder) en dat het de taak van de kringleider, en in mindere mate de bestuurder, is om het bespreekbaar te maken en te houden. Mogelijke manieren om deze toerusting vorm te

geven zijn: het aanbieden van manieren om problemen te herkennen, een vangnet opbouwen en uitleggen hoe dit werkt, het beschikbaar stellen van materialen voor het bespreekbaar maken van de problemen en de manieren om het aan te pakken binnen een kring of een kleine groep.

IFES zou een vitale rol kunnen spelen door voor het thema Welzijn meer aandacht te hebben op de conferenties, met name op Read it! waar kringleiders worden toegerust. Maar ook de stu-

dentenerkers spelen een belangrijke rol. Immers, nagenoeg alle verenigingen die op de rol van de studentenwerker zijn ingegaan geven aan dat die een belangrijke rol speelt of een belangrijker rol zou kunnen spelen. Echter, er kan in dit opzicht wel wat verbeterd worden. Allereerst vindt ruim driekwart van de verenigingen die hierop ingegaan zijn, dat de studentenwerker meer toegankelijk moet worden en vaker aanwezig moet zijn waardoor de drempel om op hem of haar af te stappen kleiner wordt. Dan is de stap om met de studentenwerker over problemen te praten rondom het welzijn van een student een stuk kleiner. Verder noemen enkele verenigingen de mogelijkheid dat de studentenwerker een belangrijke rol speelt in pastoraat voor kringleiders of bestuurders of als laatste schakel vóórdát professionele hulp wordt ingeschakeld. Hoewel dit laatste niet door veel verenigingen benoemd is, kan het tussen de regels door wel als breed gedragen oplossing worden gezien.

THREATS - BEDREIGINGEN

Wat nagenoeg alle verenigingen benadrukken is dat het iets persoonlijks blijft en dat het niet noodzakelijk is om te veel aandacht aan het onderwerp te schenken. Enkele verenigingen geven zelfs aan dat Welzijn niet speelt of dat er nu al teveel aandacht aan besteed wordt.

“Het Welzijn Van Studenten is geen onderwerp op onze vereniging.”

Dit laatste geldt, een enkele uitzondering daargelaten, met name voor C.S.F.R.- en HBOloog verenigingen. Het is daarom aan te raden dat voordat uitvoerig op het onderwerp ingegaan wordt binnen een vereniging, er eerst stilgestaan wordt bij de vraag of het speelt. Zo niet, kan nagegaan worden of dit komt doordat het echt niet zo is of omdat de openheid ontbreekt om er (uitvoerig) op in te gaan. Verder kan

altijd nog bekeken worden waarom het zo is dat onderwerpen die met Welzijn te maken hebben niet op de vereniging besproken worden. Komt dat omdat ze teveel als probleemgevallen gezien worden waarbij professionele hulp meer op zijn plaats is?

Omdat toerusting en opvang, ondanks voorlichting op de voorgrond, vooral bedoeld zijn voor het individu die het aangaat zal dit ook meestal op de achtergrond plaats moeten vinden. Een verenigingsbrede bespreking noemen sommigen kleinere verenigingen wel, maar het behoort meer tot de taak van IFES om verenigingen ertoe aan te sporen ermee aan de slag te gaan en daarbij te ondersteunen en te helpen waar nodig en waar gevraagd wordt. Echter, hiervoor is wel een ‘IFES-gezicht’ en dus een duidelijk zichtbare studentenwerker noodzakelijk. Het gevaar schuilt hierbij in het feit dat de geschiedenis ons leert dat dit wel vaker niet het geval is én dat een betrokken studentenwerker en de ondersteuning daarvan een vereiste is.

CONCLUSIE

Alles overziend is het thema Welzijn een actueel thema dat zeker meer aandacht verdient dan het nu krijgt. Enkele van de aangedragen oplossingen zijn: meer toerusting op conferenties in workshops maar ook voor kringleiders en bestuurders specifiek, een vangnet voor mensen met problemen waarin kringleiders, bestuurders en studentenwerkers een rol spelen, een actieve studentenwerker en de beschikking hebben over materialen voor het bespreken van de problemen rondom welzijn. Enkele genoemde oplossingen worden al in meer of mindere mate vormgegeven of verricht. Het is echter van belang dat er meer aandacht voor Welzijn komt zodat, onafhankelijk van op welke vereniging een lid van IFES zit, het onderwerp waar nodig besproken kan worden. Om dit meer specifiek vorm te geven zijn on-

derstaand vier mogelijke beleidspunten geformuleerd. Per beleidspunt wordt beschreven wat de mogelijkheden zijn, die naar voren komen uit de bovenstaand verrichte SWOT-analyse.

BELEIDSPUNTEN

1. Meer toerusting Kringleiders en Bestuurders

De mogelijkheden voor toerusting liggen enerzijds in de conferenties Lead it! en Read it! en anderzijds bij de studentenwerker. Om op het eerste in te gaan zouden er workshops aangeboden kunnen worden (hetgeen gedeeltelijk al wel gebeurt) die helpen bij het creëren van openheid over het onderwerp, maar ook voor de herkenning ervan. Daarnaast kan er voor bestuurders op de IAD, zoals nu al het geval is, aandacht zijn voor het onderwerp. Om op het tweede in te gaan, kringleiders weten vaak niet wat ze met het probleem moeten, op het moment dat het zich voordoet. Daarom zou de studentenwerker een rol kunnen spelen in het ondersteunen en verder toerusten van kringleiders, kringcoaches, en/of bestuurders op een manier die het best bij een vereniging past.

2. Toegankelijke en betrokken studentenwerkers

Een vitale rol in dit proces is weggelegd voor de studentenwerker. Enerzijds bij de, in het vorig punt genoemde, toerusting. Maar ook kan de studentenwerker betrokken zijn in een sociaal vangnet van verschillende schakels (waarbij voor een lid gezorgd wordt door kring, kringleider, kringcoach en bestuur) als een laatste schakel voordat er wordt doorverwezen naar professionele instanties. Om dit mogelijk te maken, waar dit niet al reeds het geval is, moet de studentenwerker echter wel voor de leden van de vereniging toegankelijk en betrokken zijn. Dit enerzijds om in onderling overleg te bespreken wat de beste manieren zijn waarop in een vereniging met problemen met betrekking tot welzijn omgegaan kan worden.

Maar anderzijds ook om een open en toegankelijk persoon te zijn voor diegenen die toerusting behoeven of voor degenen die kampen met problemen en iemand zoeken die ze met hem of haar kan bespreken buiten de kringleiders en het bestuur om. Tot slot kan een betrokken en toegankelijke studentenwerker achter de schermen zorgen voor meer aandacht voor het onderwerp, vooral waar aan de noodzaak of nut wordt getwijfeld.

3. Actief beschikbaar stellen van materialen en ideeën

Er zijn al veel netwerken van kennis en materialen. Maar één die (onder andere) voor dit onderwerp open is voor zowel bestuurders, kringleiders als leden van verenigingen, ontbreekt tot dusverre. Hoewel op conferenties materialen al worden uitgedeeld en ideeën uitgewisseld, worden die vaak vergeten, verloren of zijn die nadien niet meer toegankelijk. Zeker niet voor degenen die niet aanwezig waren bij een conferentie. Daarom zou het van toegevoegde waarde zijn als er voor eenieder openbaar toegankelijke materialen zijn. Dit geldt voor verschillende doelgroepen zoals kring, bestuur, individuen of zelfs een hele vereniging. Maar ook zou het van toegevoegde waarde zijn als er verschillende materialen zijn. Enerzijds materialen die gaan over aspecten zoals het creëren van openheid, het bespreken van problemen en het hebben van een sociaal vangnet. Voor dat laatste is bovendien de vraag of je niet ook kerken in je vangnet zou kunnen opnemen. Anderzijds materialen over de verschillende probleemvraagstukken zoals bijvoorbeeld hoe om te gaan met drukte, hoe kan je iemand helpen die zich eenzaam voelt, tot hoe om te gaan met iemand met een depressie et cetera.

4. Meer aandacht & openheid creëren in brede zin

Door alle reacties van de verenigingen heen is te lezen dat de manier van aan-

pakken van het probleem behoorlijk kan verschillen. Eén ding dat echter nagenoeg overal in te lezen is, is dat meer openheid en aandacht voor het onderwerp geen kwaad zou kunnen. Eén idee om openheid te creëren is op een eerstejaarsavond de eerstejaars te confronteren met de cijfers over bijvoorbeeld stress onder studenten en de symptomen daarvan. Een andere mogelijkheid zou zijn om het op een kringleidersavond te bespreken. Dit zou kunnen door een open discussie op te zetten of door intervisie te doen in kleinere groepen. Hiervoor zijn wel materialen en deskundigheid nodig. Desalniettemin kan een vereniging dit relatief makkelijk (eventueel met behulp van de studentenwerker) op poten zetten.

DE STUDENTENWERKERS

De studentenwerkers beamen het bovenstaand geschetst beeld. Zij benadrukken vooral het belang van openheid en het met elkaar in gesprek kunnen raken. Dit kan doordat de studentenwerker het voorbeeld hierin voorleeft en de studenten ertoe aanspoort er zelf mee aan de slag te gaan.

Eén studentwerker geeft aan dat het algemene beeld dat het een actueel onderwerp is onderschreven kan worden. Maar omdat het een breed onderwerp is, kan het helpen om meer specifiek in te gaan op wat er wel en

niet onder dit thema valt en kan het helpen om meer concrete mogelijke oplossingen aan te bieden. Ten slotte noemt hij nog dat de studentenwereld in rap tempo veranderd is van een cultuur waar zesjes de boventoon voerden naar een cultuur waarin aan je CV werken steeds belangrijker wordt.

RAAD VAN ADVIES

Ook de Raad van Advies heeft gereageerd op wat er in dit stuk over Welzijn is geschreven. In de reactie wordt het belang van het thema onderstreept, de problematiek is immers alom tegenwoordig. De beschrijving van het probleem wordt zelfs als 'erg voorzichtig' aangemerkt. Immers, de problematiek die zoal naar boven komt bij het openbaar bespreken van het thema is vaak veel groter dan dat de buitenkant zou kunnen doen vermoeden. Naar de mening van de respondent zijn de problemen zelfs al zo groot dat openheid onder leeftijdsgenoten vaak niet voldoende blijkt. De redenen hiervoor genoemd zijn dat jongeren hun studententijd vaak al ingaan met veel in hun rugzak en niet weten hoe ze goed om moeten gaan met christen-zijn in de praktijk, zoals besproken wordt in het thema Integraal Missionair Zijn. Concluderend onderstreept de respondent het belang om aandacht te besteden aan dit onderwerp.

INTERNATIONALISERING

ALGEMEEN OVER DE INPUTVERZAMELING

Bij het verzamelen van input hebben we het thema Internationalisering verweven met de andere thema's. Wij denken namelijk dat contact met internationale studenten binnen Nederland en daarbuiten door bijvoorbeeld studeren in het buitenland raakvlakken heeft met al die andere thema's. Bij het bekijken van de input werd echter al snel duidelijk dat dit voor vrijwel alle studentenverenigingen een brug te ver was. De hoeveelheid input was naar schatting maar een derde van de hoeveelheid die andere thema's hadden en niet alle verenigingen hebben hier iets over geschreven (ongeveer 10% missende gegevens). Ook inhoudelijk bleek de stap om intensief contact te hebben met internationale studenten, te groot. De bestaande activiteiten met internationale studenten worden veelal door individuele leden op eigen initiatief ondersteund. Binnen de eigen studentenvereniging wordt weinig kans gezien om de internationale student te verwelkomen. Slechts drie verenigingen gaven aan dat er bij hun vereniging ruimte is of kan zijn voor internationale studenten. 60% van de verenigingen gaf expliciet aan dat er op hun vereniging geen ruimte is voor internationale studenten. Wel zag 65% kansen voor internationale studenten in

hun stad, meestal was dit niet binnen de bestaande verenigingsstructuren.

DE INTERNATIONALE STUDENTEN IN DE VERENIGING

Wij denken dat de internationale student niet zonder meer in de bestaande studentenverenigingsstructuren past. Een studentenvereniging is bedoeld om minstens 4 jaar lid van te blijven. Studenten leren in het eerste en tweede jaar alles binnen de vereniging kennen, zodat ze de laatste twee jaar in commissies kunnen bijdragen of zelfs het bestuur in kunnen. De bijdrage van deze ouderejaars studenten is belangrijk voor de continuïteit van de vereniging en het commitment dat van alle leden gevraagd wordt is vaak groot, zeker binnen kleinere verenigingen. Internationale studenten blijven meestal niet langer dan een jaar in Nederland en kunnen dus op de langere termijn niets van organisatorische aard terug doen voor de vereniging. Daarnaast willen verenigingen het liefst zoveel mogelijk van hun activiteiten in het Nederlands blijven houden. Een streven naar lidmaatschapsmogelijkheden voor internationale studenten bij bestaande christelijke studentenverenigingen, zou momenteel hoogstwaarschijnlijk leiden tot een tweederangs lidmaatschap voor de internationale studenten, aangezien ze

weinig verantwoordelijke taken kunnen krijgen en een deel van de activiteiten voor hen vertaald zal moeten worden. Verenigingen geven ook aan dat ze niet kunnen en willen concurreren met de internationale groepen in hun stad. Gezien het feit dat studentenverenigingen de meeste eigen activiteiten in het Nederlands willen blijven houden, is het meeste dat de Nederlandse verenigingen aan kunnen bieden een bijbelkring in het Engels, een open borrel en vertalingen bij activiteiten. De christelijke internationale studentengroep in dezelfde stad is voor internationale studenten veel aantrekkelijker, omdat ze dan overal aan mee kunnen doen zonder randlid te zijn.

“Voor deze studenten is er (...) een Engelstalige christelijke studentenvereniging. Begin dit studiejaar is gekeken naar de mogelijkheid voor een internationale kring binnen onze vereniging. Dit bleek echter niet haalbaar, omdat de overige activiteiten gewoon in het Nederlands zijn en de internationale studenten hierdoor liever naar (de Engelstalige vereniging) gingen.”

Als er geen internationale studentengroep in de stad is, denken we dat Nederlandse christelijke studentenverenigingen wel gastvrijheid in de vorm van een Engelstalige bijbelstudiegroep, vertaalde lezingen, etc. zouden kunnen aanbieden om zo gastvrij te zijn naar de buitenlandse studenten in hun stad. Om hier een juiste vorm voor te vinden

hebben zij echter wel ondersteuning nodig, want uit de reacties blijkt dat de verenigingen niet goed weten hoe ze de internationale studenten op de juiste manier kunnen bereiken. IFES zou hier een rol in kunnen spelen, maar hierbij gelden dezelfde waarschuwingen als in het onderstaande stuk, namelijk dat er binnen de vereniging genoeg draagvlak moet zijn en dat rol van IFES zoveel mogelijk adviserend en enthousiasmerend moet blijven en niet actief veranderend. Bij studentenverenigingen in steden waar wel internationale studentengroepen zijn zou IFES bij vragen uit de verenigingen de tip kunnen geven om regelmatig gezamenlijke activiteiten te organiseren, omdat dit voor beide groepen leuk, interessant en waardevol kan zijn.

DE INTERNATIONALE VERENIGINGEN/GROEPEN EN IFES

Aan de ene kant wordt IFES in dit alles vaak vooral als een makkelijke instantie gezien om naar door te verwijzen als individuele leden iets met internationale studenten willen.

“Individen kunnen daarvoor (voor contact met internationale studenten) andere organisaties opzoeken zoals IFES...”

Aan de andere kant zijn er ook verenigingen die wel pogingen doen om iets op te zetten, maar waar de projecten slecht lopen. Zij zien voor IFES een meer adviserende rol weggelegd om deze processen te ondersteunen door de

jaren heen.

“De (internationale) studenten zijn er wel, maar wij ... weten nog niet hoe wij hier mee om moeten gaan. Echter zou dit misschien ook een punt van verbetering kunnen zijn waarbij IFES kan helpen. Maar dan heb ik het wel over een meerjarenplan van vele jaren.”

IFES krijgt soms een erg grote rol toebedeeld van verenigingen als het gaat om het werk onder internationale studenten. Wij denken dat IFES zeker zoveel mogelijk expertise over internationaal studentenwerk moet delen en ook altijd moet benadrukken dat je veel van het contact met internationale studenten kunt leren. Wel moet IFES uitkijken dat het opzetten van projecten in steden niet overhaast gaat, waardoor er op langere termijn geen draagkracht voor blijkt. Het is belangrijk dat het initiatief uiteindelijk uit de studenten zelf komt en dat deze studenten in hun omgeving ook genoeg enthousiasme ervaren om er zeker van te zijn dat het project ook op langere termijn blijft draaien.

Eén van de verenigingen verwoordde de focus inzake Internationalisering die zij als droom voor IFES heeft:

“(IFES is er vooral voor) de studenten die in de eenzaamheid zitten en zich afsluiten van het geheel. Dat is zowel voor Nederlanders als voor internationalen. Veel mensen zijn wel op zoek naar zingeving en vriendschappen, hiermee

moet IFES zich dus bezighouden.”

Wij denken dat deze gedachte representatief is voor een groot deel van de verenigingen. Het is goed en mooi dat IFES zich inzet voor internationale studenten, maar de Nederlandse student is net zo belangrijk. Het is mooi als problemen als eenzaamheid opgelost kunnen worden door deze studenten samen te brengen.

AANBEVELINGEN VOOR IFES

- Focus op de internationale studentengroepen en niet op de Nederlandse verenigingen om een gastvrije plek voor internationale studenten te creëren.
- Stimuleer internationale studentengroepen en Nederlandse verenigingen om toenadering te zoeken bijvoorbeeld door middel van gemeenschappelijke activiteiten.
- IFES heeft inzake toenadering zoeken tot internationale studenten vooral een adviserende en enthousiasmerende rol naar Nederlandse studenten toe.
- Initiatieven voor internationale studenten moeten breed gedragen worden voordat ze opgezet worden. In de voorgaande hoofdstukken werden elke keer conclusies en aanbevelingen voor IFES genoemd. In dit hoofdstuk zullen we deze niet allemaal één voor één herhalen, maar zullen we beschrijven wat volgens ons voor elk van de zes gekozen vernieuwings thema's het belangrijkste is.

HET BELANGRIJKSTE...

In de voorgaande hoofdstukken werden elke keer conclusies en aanbevelingen voor IFES genoemd. In dit hoofdstuk zullen we deze niet allemaal één voor één herhalen, maar zullen we beschrijven wat volgens ons voor elk van de zes gekozen vernieuwings-thema's het belangrijkste is.

BASALE GELOOFSBEZINNING

Het belangrijkste is de ontwikkeling in ons denken van Basale Geloofsvragen naar Basale Geloofsbezinning. Het gaat hier niet alleen om specifieke vragen rond geloofstwijfel, maar een bredere bezinning over wat de kern van het geloof is, het Goede Nieuws, en hoe dit relevant is voor elke student. We zijn tot het inzicht gekomen dat basale bezinning meer prioriteit moet krijgen in studentenverenigingen. Aanvliegroute moet hierbij niet zijn dat er een 'probleem' is met geloofstwijfel, maar dat het goed is voor elke student zich in zijn ontwikkeling tot volwassen christen zich te bezinnen op waar het in de kern op draait.

INTEGRAAL MISSIONAIR ZIJN

Het belangrijkste is dat de daadwerkelijke betekenis van de term Integraal

Missionair Zijn nog niet echt is geland bij de meeste studenten(verenigingen).

Te vaak wordt nog gedacht dat dit strikt genomen 'evangeliseren' betekent en hier bestaat een zekere weerstand tegen. Er is dus nog veel werk te doen voor IFES om de visie te communiceren en bespreekbaar te houden dat je als christen Integraal Missionair bent (in je collegebanken, je werk (later), als vereniging) en dat het erom gaat hier bewust mee om te gaan.

STUDENTENVERENIGING VAN DE TOEKOMST

Het belangrijkste is dat de visie van studenten over de vereniging van de toekomst wezenlijk verschilt met de visie van studentenwerkers en leden van de Raad van Advies. Om deze reden kan er over twee scenario's gesproken kan worden. Studenten (scenario 1) denken in termen van lokale ontwikkelingen en de korte termijn. Zij zien problemen als een dalende betrokkenheid van leden en noemen kleine aanpassingen die besturen of IFES kunnen doorvoeren om dit tegen te gaan. Studentenwerkers en Raad van Advies-leden (scenario 2) zien bredere ontwikkelingen binnen de maatschappij en studentenwereld, waarbij ze

kansen zien door de structuren van de verenigingen drastisch aan te passen naar een netwerkmaatschappij.

TRANSITIE NAAR DE KERK

Het belangrijkste is dat studenten over het algemeen nog weinig bezig zijn met de Transitie Naar De Kerk die nog veel meer van belang wordt nadat ze gaan afstuderen, maar als ze er naar gevraagd worden ze het toch wel belangrijk blijken te vinden. Het is dus zaak voor IFES hierover in gesprek te gaan met studenten en dit thema op de kaart te zetten en ondersteuning aan te bieden, zodat studenten hier zelf over kunnen nadenken. Er zijn grote verschillen in de behoeftes die verenigingen hebben op dit gebied, dus maatwerk en beschikbaar zijn voor individuele leden is hierin belangrijk.

WELZIJN VAN STUDENTEN

Het belangrijkste is dat het thema Welzijn Van Studenten enorm herkend wordt onder studenten (het meest van alle thema's) en erg actueel voelt en zodoende verdient het meer aandacht dan het nu krijgt. Drukke (burn-out), eenzaamheid, depressie, onzekerheid zijn (in die volgorde) de meest genoem-

de problemen. Het Goede Nieuws is natuurlijk ook relevant voor dit gedeelte van het leven van een student. Het is belangrijk dat IFES-studentenwerkers, bestuurders en kringleiders toegerust worden om studenten te helpen hier hun weg in te vinden en dat IFES helpt om dit thema bespreekbaar te houden.

INTERNATIONALISERING

Het belangrijkste is dat het nog een brug te ver is om Internationalisering te integreren met alle eerdere thema's in leven van Nederlandse studenten. Hoewel sommige lopende initiatieven door (Nederlandse) individuen worden gesteund, wordt er weinig ruimte gezien binnen Nederlandse studentenverenigingen om veel te doen met internationale studenten. IFES kan richting Nederlandse studenten een enthousiasmerende en adviserende rol spelen zodat studenten die dit willen meer kunnen betekenen voor internationale studenten, maar het hoeft wat hen betreft niet als doel gezien te worden om Nederlands en Internationaal studentenwerk in vergaande mate te integreren.

BIJLAGE

A
SAMENVATTING GOED
NIEUWS ONDERZOEK

B
INTERNET ENQUÊTE VOOR
IFES-VERTEGENWOORDIGERS

GOED NIEUWS ONDERZOEK

Probleem

Het evangelie van Jezus - wat is daar eigenlijk goed nieuws aan? Veel christelijke studenten vinden het maar wat lastig om die vraag te beantwoorden. Vreemd, zowel Navigators als IFES maken van 'evangelisatie' een belangrijk speerpunt en studenten worden door vele bijbelstudies voorbereid op een christelijk, professioneel leven. Dat zou je niet denken overigens, als je de cijfers ziet van de hoeveelheid kerk- en geloofsverlating onder ex-Navigator- en -IFES studenten. Het wordt tijd om te vragen: wat gaat er mis?

Jurjen de Bruijne en Gerko Tempelman hielden een onderzoek onder studenten rondom de vraag: 'wat zou jij zeggen dat het goede nieuws van de opstanding van Jezus is voor je buurman of medestudenten?'. Van de 72 respondenten kregen we een goede indruk van een mogelijk antwoord op de vraag.

Resultaten onderzoek

Christelijke studenten leven in twee gescheiden werelden, blijkt uit de resultaten. Een christelijke en een seculiere wereld. De twee werelden raken elkaar niet of nauwelijks, en christelijke studenten lijken er moeite mee te hebben daar verandering in te brengen. Misschien vinden ze het ook wel best zo.

Het feit dat christelijke studenten met één been in de seculiere wereld staan, zorgt ervoor dat ze de bezwaren tegen het christendom net zo goed begrijpen als ieder ander. Ze zijn zich ervan doordrongen dat het christelijk geloof een optie naast vele andere geloofsopties, en dus relatief is. Mede daarom drukken ze het evangelie uit in zeer individualistische termen (79% doet dat bij vr.3) en in sterk christelijke/dogmatische begrippen als 'genade', 'zonde', 'verlossing' (vr.1), die alleen begrepen worden in hun 'christelijke wereld', maar niet daarbuiten. Daar komt nog bij dat er maar weinig studenten lijken te zijn die het evangelie kunnen vertellen op een manier die van betekenis is voor nu, en daarmee lijkt de hoop op een connectie tussen de twee werelden helemaal vervlogen. Maar het probleem, zegt 2/3e van de studenten, ligt niet bij henzelf, noch bij de seculiere wereld, maar zit hem in de christelijke boodschap zelf. Die is 'onlogisch', 'onbegrijpelijk', en 'strookt niet met de

werkelijkheid'.(2) Als je dit bekijkt is het niet gek dat 50% van de studenten de vragen 'lastig', 'confronterend' of (positiever) 'interessant' vindt.

Maar leven in twee werelden houd je niet vol. Na de tijd bij de christelijke vereniging blijft er vaak nog maar één wereld over, en dan gaat het mis. Studenten blijken alleen te hebben geleerd om te geloven in een afgezonderde veilige christelijke wereld, waarin geloven normaal is, en waarin de echt confronterende vragen buiten de deur lijken te blijven. Als ze daar uit komen, dan kunnen ze voor zichzelf en anderen steeds moeilijker verklaren waarom ze nog christen zouden zijn en aangeven wat de betekenis is van het goede nieuws van Jezus.

Oplossing

Er bestaat hiervoor een belangrijk redmiddel: confrontatie. Die twee werelden moeten met elkaar in contact worden gebracht. De studentenvereniging is bij uitstek een geschikte plek om nou eens te kijken hoe de twee werelden overlappen, juist door het gesprek, de confrontatie en het wederzijdse begrip. Daarom doen we in ons rapport allerlei aanbevelingen voor hoe de confrontatie op een spannende, uitdagende, en leerzame manier opgezocht kan worden. Lezingen van atheïsten bijvoorbeeld, of van kerkverlaters. En een kringmodel waarop je precies het probleem dat hierboven staat bespreekt. Evangelisatie die uitgesproken is (niemand heeft zin in dubbele boodschappen). En het ontwikkelen van een spiritualiteit die in dienst staat van een levend geloof in het hier en nu.

Want het is veel beter om *voordat* je als christen 'alleen' komt te staan in de maatschappij al eens te hebben uitgelegd wat de betekenis van het geloof nou is. Sterker nog: eigenlijk is dit de *enige* belangrijke vraag voor Navigators en IFES: hoe bereiden we mensen wel goed voor op een leven als christen in de maatschappij met een geloof dat betekenis heeft in de vragen van nu.

Begin november organiseren Jurjen en Gerko een klein symposium voor staff van Navigators en Ifes, nestoren en kringleiders. Daarbij gaan we in gesprek over de conclusies uit het rapport, en worden er praktische tips en gespreks-formats uitgedeeld. Meer informatie hierover volgt.

Hé awesome baas/bazin die ook IFES-vertegenwoordigt,

Het is je gelukt de enquête tevoorschijn toveren. Door middel van deze enquête proberen wij een beeld te krijgen wat de student van een gemiddelde IFES-vereniging vindt. Hem goed invullen kost zo ongeveer een half uur; over de tijd wat het verkeerd invullen kost ga ik het maar niet hebben.

De twee hoofdvragen die voor ieder thema van deze enquête gelden:

1. Wat is jullie mening over dit onderwerp?
2. Wat kan IFES op dit gebied doen?

Als meerjarenbeleidsplancommissie gaan we het beleidsadvies opdelen in vijf thema's. De enquête zal elk thema apart introduceren en daarover vragen stellen. Daarnaast wordt ook bij elk thema het internationaal studentenwerk betrokken. De thema's zijn de volgende:

1. Basale geloofsvragen
2. Integraal Missionair zijn
3. Welzijn van studenten
4. Studentenvereniging van de toekomst
5. Transitie naar de kerk

Aan het eind volgen nog wat algemene vragen en opmerkingen.

Als laatste twee hele belangrijke opmerkingen:

1. Bijna alle vragen zijn optioneel. Dus voel je niet verplicht overal iets in te vullen. We hebben liever dat je één vraag goed invult dan heel veel vragen oppervlakkig.
2. Ook na versturen kan je je antwoorden nog wijzigen.

In geval van een noodsituatie kun je Apeldoorn bellen (er moest een flauwe grap in), maar als het over de enquête gaat kan je natuurlijk altijd met ons contact opnemen.

Alvast hartelijk dank voor je input,
De Meerjarenbeleidsplancommissie
meerjaren@ifes.nl

Charles Kampman - Ichthus Utrecht
Janneke van den Berge - VGSN-TQ
Joan Belder - VGSD
Joël de Vries - IFES
Matthijs Rebel - CSR Delft
Pieter van Schaik - CSFR Delft
Simon Frans de Vries - Reünist
Wilma van der Wind - Alpha Ede

*Disclaimer: Deze enquête bevat geen meningen van IFES. Het zijn slechts voorzetten van de meerjarenbeleidsplancommissie om de discussie aan te wakkeren!

Ik ben IFESvertegenwoordiger van:

Basale geloofsvragen

"Wat is een 'geloofsvraag' en wat wordt hier NOU weer bedoeld met 'basale'?" zul je denken bij het lezen van deze titel. Wij hebben een geloofsvraag gedefinieerd als 'elke vraag die je doormaakt als je een volwassen gelovige wordt.' Best relevant toch?

Veel studenten staan op een kruispunt in hun geloofsleven: afstappen van het geloof van je ouders en zelf vragen gaan stellen. Hiermee komen geloofszekerheid, twijfel, de kern van het Goede Nieuws en de mogelijkheid tot het stellen van vragen en de beantwoording daarvan aan de orde. Dit maakt soms plaats voor het verleggen van grenzen in de geloofs- of kerkbeleving, loskomen van de ouderlijke kerkelijke tradities en een eigen weg vinden.

Een aantal subthema's waarover het goed is wat door te praten:

- Redding [?] *Wanneer ben je gered? | Op wat voor moment ben je gered? | In wat voor hoedanigheid gebeurt deze redding? | Gebeurt dit vaak of juist maar één keer? | Wat maakt dat je wordt gered? (daden of geloof) | Is er op je vereniging ruimte om over deze dingen te spreken en is daar behoefte aan?*
- Internationalisering [?] *Internationalisering speelt binnen elk thema, maar ook binnen basale geloofsvragen. Wat kun je leren van internationals? Hier in het Westen zijn grote verschillen qua geloofsvragen met bijvoorbeeld China. En: denk je dat internationale studenten worstelen met basale geloofsvragen? Wat zou je kunnen doen om hen te helpen?*
- Tradities van kerk bij ouders tegenover student als lid [?] *Elke student komt los van de traditie van zijn ouders en elke IFES-student komt in een studentenvereniging. Deze nieuwe club heeft zijn eigen tradities, gewoontes en cultuurtjes. Hoe worden de verschillen ervaren tussen dit nieuwe leven en wat men gewend is? In hoeverre lukt het om het levensbootje op kalm water te houden? Of kan de student door alle 'golven van verschil' geen koers meer houden?*
- Kern van geloof [?] *Er zijn ook grenzen binnen geloofsvragen waar je tegenaan kunt lopen als student. Het hebben van een irrelevante vraag (wat was de naam van die ezel die opeens kon praten uit het Oude Testament?) heeft veel minder impact dan twijfel over een essentieel onderdeel (waarom zou ik nog geloven als God lijden toestaat in de wereld?). Hier vallen vragen van intellectuele, gevoels- en wilstwijfel onder. Welke thema's of vragen moet je écht beantwoord hebben om 'gezond' te geloven? Probeer hieronder de kernvragen van het geloof te schetsen zoals die spelen in jouw vereniging (het kerndogma mag ook). Daarnaast willen we graag weten in hoeverre men bezig is met kern- of juist met randzaken.*

Dit thema speelt op mijn vereniging

weinig

veel

1

2

3

4

5

Dit thema speelt veel in mijn vereniging

Integraal missionair zijn

„Er is niet één terrein des levens waarover Koning Jezus, Die ons aller Soeverein is, niet uitroept: Mijn.”

— Abraham Kuyper

Als christen willen we christen uit één stuk zijn. Ofwel God en de Bijbel beslaan ons hele leven en dat is aan ons te zien. Integraal missionair zijn betekent dus dat aan alle aspecten van ons leven te zien is dat voor God en met God leven.

Het integraal missionair zijn bevat meerdere aspecten. Dit thema gaat verder in op het integraal missionair zijn als christenstudent. En hoe een lokale studentenvereniging integraal missionair kan zijn.

Integraal missionair als persoon

Een integraal missionair persoon zal voor God willen leven en dat is ook de motivatie voor hem/haar voor de keuzes die hij/zij maakt. Een leven met God vraagt namelijk om bewuste keuzes in het leven. [?] De integraal missionair student schaamt zich er niet voor om duidelijk te maken waarom hij bepaalde keuzes maakt en wat hem daartoe drijft. Het leven dat hij leidt zal vaak afwijken van de norm en dat is niet altijd even makkelijk. Een integraal missionair persoon zal dus ook actief op zoek zijn naar hoe hij zijn leven, zowel privé als studie, nog meer naar Gods wil kan inrichten.

Integraal missionair in de vereniging

Integraal missionair zijn is niet alleen iets voor het individu. Ook de vereniging kan hierin een rol spelen. De vereniging kan leden steunen, bemoedigen en toerusten. Daarnaast kan de vereniging voorbeelden van inspirerende acties of personen geven.

De vereniging als geheel kan ook een rol spelen. Je kan dan denken aan de vereniging als contrasterend ten opzichte van andere verenigingen in de omgeving. Dat kan tot uiting komen in verenigingscultuur, omgang met elkaar, en is vaak zichtbaar in de activiteiten. Vaak is het ook een uitdaging om dat zichtbaar te laten worden voor andere verenigingen. [?]

Hoe zie je dit thema het liefst worden vormgegeven?

Zou je het liefst verenigingsbreed ontmoeting met niet-christenen willen stimuleren? Of moet er meer gefocust worden op een sprekend christen-zijn van individuele leden? En wat zou IFES hierin voor jouw vereniging hierin kunnen betekenen?

Dit thema speelt op mijn vereniging

	weinig	1	2	3	4	5	veel
Dit thema speelt veel in mijn vereniging		☐	☐	☐	☐	☐	

Welzijn van studenten

We leven in een land dat gekenmerkt kan worden als één waar we het altijd druk hebben. "The high pressure culture" is iets wat onlosmakelijk met onze cultuur verbonden is. Als onderdeel van deze maatschappij ondervinden wij als studenten dat interne en externe druk om te presteren in toenemende mate een rol speelt. Dit kan zich zowel uiten in prestatiedruk als in sociale druk. Bovendien vinden we het vaak moeilijk om alle dingen die op ons afkomen goed te combineren en hebben we moeite met onze grenzen aangeven. Dit kan resulteren in dat het allemaal even teveel wordt en dat we op lichamelijk en/of op geestelijk vlak een time-out nodig hebben. Zo zijn er aardig wat (christelijke) studenten die overspannen zijn, een burn-out hebben, een depressie hebben, oververmoeid raken, in eenzaamheid geraken of iets anders hebben. De volgende deelvragen hebben met dit thema te maken.

Geef aan of en zo ja, op welke manier, het welzijn van studenten een rol speelt onder de leden op jouw vereniging? [?]

Op welke manier kunnen deze problemen het best aangepakt worden en wat is de rol van IFES hierbij? [?]

Onze "high pressure culture" heeft, naast negatieve persoonlijke gevolgen, ook negatieve gevolgen voor internationale studenten. Zij ervaren de Nederlandse cultuur als gesloten en begrijpen er niet veel van. Hoe kan jouw stad gastvrij zijn voor internationale studenten ondanks de toenemende prestatiedruk?

Dit thema speelt op mijn vereniging

	1	2	3	4	5
Dit thema speelt veel in mijn vereniging	☐	☐	☐	☐	☐

Studentenvereniging van de Toekomst

Hoe denk je dat een christelijke studentenvereniging er over vijf jaar uitziet?

Je kunt natuurlijk niet in een glazen bol kijken, maar toch is dit een belangrijke vraag. Om in te spelen op de toekomst is het namelijk belangrijk om te zien welke ontwikkelingen en trends er gaande zijn in de studentenwereld om ons heen. Hoe ontwikkelt de studentencultuur zich en hoe kunnen christelijke studentenverenigingen daarop aansluiten?

Voorbeelden van trends en ontwikkelingen in de studentencultuur zouden kunnen zijn:

1. Internationalisering: meer studenten gaan een tijd in het buitenland studeren, maar ook steeds meer studenten komen in aanraking met internationale studenten die in Nederland komen studeren.
2. Meer aandacht voor gezelligheid en tegelijkertijd een hogere studiedruk. Dit kan wringen met het commitment dat studenten geven.
3. Er zijn verhoudingsgewijs steeds meer jongerejaars en minder ouderejaarsleden
4. Krimpemde (vaak) of juist stijgende (soms) ledenaantallen
5. Groeiend postmodernistisch denken en groeiend consumentisme
6. Groeiend gebruik van social media, smartmedia en internet [?]
7. Structuren veranderen [?]

Ten eerste: zijn dit inderdaad ook trends en ontwikkelingen die op jouw vereniging spelen? Zijn er nog andere gaande die ook heel belangrijk zijn voor de toekomst? Welke kansen en bedreigingen liggen er?

En ten tweede: als de studentencultuur verandert, bepaalt je vorm vaak of je daar goed op kan aansluiten. Welke vormen en structuren helpen daarbij en welke moeten veranderen? Is de vorm van 'studentenvereniging' zoals die nu is nog wel iets dat houdbaar is voor de toekomst? Hoe kunnen verenigingen maximaal relevant zijn en worden voor hun omgeving en voor de eigen leden? Is er, nu of in de toekomst, ruimte voor internationale studenten op jouw vereniging?

Ten slotte: zijn er ideeën voor hoe het studentenwerk vanuit IFES en vanuit de verenigingen zelf (vanuit bestuur etc.) studenten kunnen ondersteunen in het omgaan met deze ontwikkelingen?

Dit thema speelt op mijn vereniging

weinig 1 2 3 4 5 veel

Dit thema speelt veel in mijn vereniging

Transitie naar de kerk na het afstuderen

Na het afstuderen verandert er veel voor studenten, het is een tijd waarin veel keuzes gemaakt moeten worden. Veel pas afgestudeerden worstelen met de vraag welke rol hun geloof in deze tijd van transitie heeft. Sommige studenten raken na hun afstuderen het contact met de kerk kwijt en daarmee soms ook hun geloof. Voor dit thema zoeken we input over de relatie tussen student en kerk. De transitie naar de kerk moet hier breed opgevat worden, niet alleen als een verandering van het gebouw waar je met een gemeente bent, maar op alle gebieden waar geloof samen met anderen beleefd wordt. Allereerst willen we iets weten over hoe de studenten op jouw vereniging tijdens hun studie met de kerk bezig zijn.

Hierbij gaat het erover of jullie leden actief deel uitmaken van een gemeente [?]

Hierbij kan gekeken worden naar kerkgang, lidmaatschap en actief betrokken zijn bij de activiteiten van de kerk of het verrichten van taken binnen de gemeente.

, en hoe de kerk ervaren wordt [?]

Worden de studenten door de kerk begrepen en geholpen bij de uitdagingen die zijn in hun leven tegengaan? Luistert de kerk naar de studenten? Voelen studenten zich welkom in de kerk waar ze naartoe gaan?

door studenten. In welke mate kijken jullie leden over verenigings- en kerkmuren heen [?]

Leeft de vraag of ze wel in de juiste gemeente zitten onder jullie leden? Zijn leden zelf op zoek naar een gemeente waar ze zich thuis voelen en gaan vervolgens daarheen, of gaan ze gewoon met de stroom mee naar de gemeente waar huis- of verenigingsgenoten heengaan? Weten leden welke gemeenten er in jouw stad ongeveer zijn en hoe het daar is?

, doen zij aan "kerkshoppen"? En als dit het geval is, zien jullie hier ook een rol weggelegd voor jullie studentenwerker [?]

Maken jullie leden gebruik van de expertise van studentwerkers als het gaat om de keuze voor een gemeente? Hebben jullie leden het idee dat de studentenwerker hier iets van weet? Wat moet er eventueel veranderen om je studentwerker hier een rol in te kunnen laten spelen?

? Je kunt ook dankzij een verblijf in het buitenland of door contact met internationale studenten in contact komen met Gods kerk over de hele wereld. Zijn er bij jullie studenten die hier ervaring mee hebben of willen krijgen? Verder willen we graag weten hoe jullie leden over de tijd na hun afstuderen denken.

In welke mate zijn jullie leden bezig met de periode na hun afstuderen [?]

Denken jullie leden na over wat ze na hun afstuderen dus in het werk, op de sportvereniging, bij mijn sociale contacten etc. gaan doen, hoe ze hun tijd en prioriteiten gaan indelen en wat er gaat veranderen? Hebben jullie het er onderling wel eens over?

? Hebben studenten een duidelijk beeld van hoe ze hun christen-zijn mee kunnen nemen in hun dagelijks leven? Zou IFES deze overgang kunnen vereenvoudigen op praktisch gebied [?]

Bijvoorbeeld door middel van het organiseren van activiteiten of informatie verstrekken. en is hier behoefte aan?

Een samenvatting van onderwerpen bij dit thema:

- Actief lidmaatschap kerk
- Kerkshoppen
- Stafwerker
- Internationaal

- bezig met tijd na afstuderen
- Christen-zijn in dagelijks leven
- Hulp van IFES bij overgang

Dit thema speelt op mijn vereniging

weinig

veel

1

2

3

4

5

Dit thema speelt veel in mijn vereniging

Je bent bijna aan het einde gekomen van de vragenlijst!

Iedere vereniging zal de vragen anders ingevuld hebben. Het kan zijn dat jullie een heel goede discussie hadden over twee thema's en dat je de rest naar eigen inzicht ingevuld hebt. Of dat jullie input bij een van de thema's de mening van specifieke personen en niet de hele vereniging in kaart brengt.

Om ervoor te zorgen dat wij jullie input op de juiste manier gebruiken ter inspiratie bij het schrijven van het concept meerjarenbeleidsplan van IFES, zouden we het fijn vinden als jullie hieronder per thema aangeven hoe representatief jullie input is voor je hele vereniging en welke tools je gebruikt hebt om de mening van je vereniging te peilen.

Welk deel van jouw vereniging deelt de ideeën en meningen over dit onderwerp zoals jij die ingevuld hebt?

een klein deel een groot deel

Gedeelte van de vereniging

De tool(s) die ik hierbij gebruikt heb:

Basale geloofsvragen

Welk deel van jouw vereniging deelt de ideeën en meningen over dit onderwerp zoals jij die ingevuld hebt?

een klein deel een groot deel

Gedeelte van de vereniging

De tool(s) die ik hierbij gebruikt heb:

Integraal missionair zijn

Welk deel van jouw vereniging deelt de ideeën en meningen over dit onderwerp zoals jij die ingevuld hebt?

een klein deel een groot deel

Gedeelte van de vereniging

De tool(s) die ik hierbij gebruikt heb:

Welzijn van studenten

Welk deel van jouw vereniging deelt de ideeën en meningen over dit onderwerp zoals jij die ingevuld hebt?

Gedeelte van de vereniging een klein deel een groot deel

De tool(s) die ik hierbij gebruik heb:

Verenging van de toekomst

Welk deel van jouw vereniging deelt de ideeën en meningen over dit onderwerp zoals jij die ingevuld hebt?

Gedeelte van de vereniging een klein deel een groot deel

De tool(s) die ik hierbij gebruik heb:

De tool(s) die ik hierbij gebruik heb:

Transitie naar de kerk

Welk deel van jouw vereniging deelt de ideeën en meningen over dit onderwerp zoals jij die ingevuld hebt?

Gedeelte van de vereniging een klein deel een groot deel

De tool(s) die ik hierbij gebruik heb:

Verzenden